Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»

ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

МЕТОДИЧНИЙ КОМПЛЕКС
З ДИСЦИПЛІНИ
«Декорування та оздоблення костюму»

для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «ДИЗАЙН ОДЯГУ»

Київ-2024

Укладач – Чернявська Катерина Павлівна

Методичний комплекс з дисципліни розглянуто та затверджено на засіданні педагогічної ради Структурного підрозділу «Міжнародний фаховий коледж моді і дизайну» ВНЗ «Київська Академія прикладних мистецтв».

Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»

ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

Робоча навчальна програма
З ДИСЦИПЛІНИ
«Декорування та оздоблення костюму»

для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «ДИЗАЙН ОДЯГУ»

Київ-2024

ЗМІСТ

Пояснювальна записка…….5
1. Тематичний план(на осн. повн. заг. освіти)…… 8
2. Тематичний план (на осн. базов.. заг. освіти)……...10
3. Зміст дисципліни…….12
4. Список використаних джерел…….24
5. Питання до іспиту……26
6. Модульна контрольна робота…….30
7. Конспект лекцій……39
8. Додатки……..95

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Курс «Декорування та оздоблення костюму» ставить за мету ознайомлення студентів з основами декоративних технік в моді, розвитком творчого підходу до оформлення одягу, використання різноманітних декоративних елементів для створення стильних і оригінальних колекцій. Студенти навчаться працювати з різними техніками декорування, розвивати практичні навички в оздобленні костюмів, а також розуміти естетичні та технічні аспекти застосування декоративних елементів в сучасному дизайні одягу.

Головними завданнями курсу є:

• Опанування основними техніками декорування одягу (вишивка, аплікація, перфорація, пайетки тощо);

• Формування практичних навичок роботи з декоративними матеріалами;

• Розвиток креативності та індивідуальності в дизайні одягу за допомогою декоративних елементів;

• Ознайомлення з історією розвитку декору в моді та його роллю в сучасному дизайні;

• Вивчення сучасних технологій декорування та їх впливу на індустрію моди.

Вивчення дисципліни «Декорування та оздоблення костюму» забезпечує також і реалізацію загальноосвітніх компетентностей:

• **Загальнонаукова:** здобуття знань з теоретичних аспектів декорування та його технологій, розуміння зв’язку між різними етапами створення одягу та його декору.

• **Загальнокультурна:** формування естетичних уявлень про красу та стиль, розвиток творчого мислення, розуміння впливу культурних традицій на сучасний дизайн.

• **Громадянська:** формування відповідального ставлення до професії, етичних норм у дизайні одягу, розуміння важливості індивідуального стилю та впливу моди на суспільство.

Міжпредметні зв’язки

Під час вивчення курсу «Декорування та оздоблення костюму» застосовано принцип системності, який передбачає формування базових знань та навичок, необхідних для реалізації професійних компетенцій у галузі моди. Курс поглиблює та розширює знання, отримані студентами в інших дисциплінах, таких як «Художнє проектування одягу», «Матеріалознавство», «Історія костюму», «Конструювання одягу», «Технологія виготовлення

одягу».
«Декорування та оздоблення одягу» вивчається паралельно з дисциплінами, що розвивають практичні навички дизайну та конструювання одягу, такими як «Художнє проектування одягу», «Матеріалознавство», «Історія костюму», «Конструювання одягу», «Технологія виготовлення одягу».

За результатами вивчення навчальної дисципліни студент повинен:

Знати:
• Основні техніки декорування одягу та їх особливості;
• Історію розвитку декоративних елементів в дизайні одягу;
• Види декоративних матеріалів та їх застосування;
• Сучасні технології декорування (цифровий друк, 3D-декор, лазерне різьблення);
• Взаємозв'язок між декором і стилем одягу;
• Принципи комбінування декоративних елементів у створенні одягу.

Уміти:
• Створювати декоровані елементи для одягу різними техніками;
• Використовувати різноманітні декоративні матеріали в роботі;
• Розробляти естетичні концепції для одягу, використовуючи декор;
• Працювати з сучасними технологіями декорування одягу;
• Створювати оригінальні дизайнерські рішення на основі знань декоративних технік;
• Визначати технічні та естетичні вимоги до декорування одягу.

Шкала оцінювання навчальних досягнень: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
100-90	A	відмінно	зараховано
89-82	B	дуже добре	
82-75	C	добре	
74-65	D	задовільно	
64-50	E	достатньо	
49-35	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано
35-0	X	не зараховано з обов’язковим повторним вивченням дисципліни	

Тематичний план з дисципліни

«Декорування та оздоблення костюму»

для студентів Структурного підрозділу «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну» вищого навчального закладу «Київська Академія прикладних мистецтв»

Галузь знань: 02 Культура та мистецтво. Спеціальність: 022 "Дизайн"

Освітньо-професійні програми -«Дизайн одягу»

Кваліфікація - фаховий молодший бакалавр

Денна форма навчання. Навчання на основі повної загальної середньої освіти

№ з/п	*Назва теми*	*Кількість годин*				
		Всього	*Теорет. заняття*	*Практичне заняття*	*Самос. роботи*	*Форма контролю*
	4 семестр	**75**	**18**	**12**	**45**	**Залік**
1.	Гобелен. Історія гобелену.	4	2	1	5	Опитування
2.	Підготовка станка до роботи: розмітка, натяг основи на станок.	5	2	1	5	Опитування
3.	Плетіння зразків швів різних видів. Техніка плетіння "зароботка"	5	2	1	5	Опитування
4.	Замальовок ескізу гобелену. П.Р. №1 "Плетіння гобелену згідно ескізу".	7	2	1	5	Опитування
5.	Історія виникнення декоративно-прикладного мистецтва "Розпис по тканині"	7	2	1	5	Опитування
6.	.Різноманітні способи розпису тканини: "Вільний розпис", матеріали і інструменти (відмінні особливості). П.Р. №5 "Виконання практичних вправ на матеріалі".	7	2	1	5	Опитування
7.	Фарби в балонах (різноманітні техніки роботи, відміння особливості, використання в оздобленні одягу, догляд за виробами). П.Р. №2 "Виконання ескізів виробів"	7	2	1	5	Опитування
8.	Текстильні та звичайні фломастери з фарбою (різноманітні техніки роботи, відмінні особливості, використання в оздобленні одягу). П.Р. №3 "Виконання ескізів виробів".	7	2	1	5	Опитування
9.	Акрилові текстильні фарби (різноманітні техніки роботи, відміння особливості, виконання в оздобленні одягу). П.Р. №4 "Виконання ескізів виробів"	8	2	2	5	Опитування
	Модульний контроль	2		2		Контрольна робота
	5 семестр	**105**	**36**	**24**	**45**	**Іспит**
14.		8	2	2	4	Опитування
15.	Історія виникнення та поширення техніки "Батік".	10	4	2	4	Опитування
16.	"Холодний батік". Матеріали та інструменти (відмінні особлливості, використання в оздобленні одягу). П.Р. №6 "Виконання ескізів та виробу".	10	4	2	4	Опитування

17.	**“**Гарячий батік”. Матеріали та інструменти (відмінні особливості, використання в оздобленні одягу)	8	2	2	4	Опитування
18.	Розпис виробів в техніці “Вузлового батіка”. Матеріали та інструменти. (відмінні особливості, використання в оздоблені одягу).	8	2	2	4	Опитування
19.	Додаткові ефекти в техніці “Батік”. П.Р. №7 “Виконання практичних експерементальних виробів”.	10	4	2	4	Опитування
20.	Закріплення фарб. Помилки, дефекти та їх усунення.	8	2	2	4	Опитування
21.	Створення фактурних поверхонь за допомогою оздоблення. П.Р. №8 “Виконання ескізів та виробів”.	10	4	2	4	Опитування
22.	Поєднання оздоблення на площині з об’ємним оздобленням. П.Р. №9 “Виконання ескізів та виробів”.	10	4	2	4	Опитування
23.	Декорування одягу шкірою та еко-матеріалами: техніки та сучасні тренди.	10	4	2	4	Опитування
24.	Фелтинг (валяння) у створенні декоративних елементів одягу.	11	4	2	5	Опитування
	Модульний контроль	2		2		Контрольна робота
	Всього:	**180**	**90**		**90**	

Тематичний план з дисципліни

«Декорування та оздоблення костюму»

для студентів Структурного підрозділу «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну» вищого навчального закладу «Київська Академія прикладних мистецтв»

Галузь знань: 02 Культура та мистецтво. Спеціальність: 022 "Дизайн"

Освітньо-професійні програми -«Дизайн одягу»

Кваліфікація - фаховий молодший бакалавр

Денна форма навчання. Навчання на основі базової загальної середньої освіти

№ з/п	*Назва теми*	*Кількість годин*				
		Всього	*Теорет. заняття*	*Практичне заняття*	*Самос. роботи*	*Форма контролю*
	5 семестр	**63**	**30**	**26**	**7**	**Залік**
1.	Гобелен. Історія гобелену.	4	2	2		Опитування
2.	Підготовка станка до роботи: розмітка, натяг основи на станок.	4	2	2		Опитування
3.	Плетіння зразків швів різних видів. Техніка плетіння "зароботка"	6	4	2		Опитування
4.	Замальовок ескізу гобелену. П.Р. №1 "Плетіння гобелену згідно ескізу".	5	2	2	1	Опитування
5.	Оздоблення українського одягу. Вишивка		2	2		Опитування
6.	Історія виникнення декоративно-прикладного мистецтва "Розпис по тканині"	6	2	2		Опитування
7.	Знайомство з різноманітними техніками розпису по тканині.	7	4	2	1	Опитування
8.	Фарби в балонах (різноманітні техніки роботи, відміння особливості, використання в оздобленні одягу, догляд за виробами). П.Р. №2 "Виконання ескізів виробів"	9	4	2	1	Опитування
9.	Текстильні та звичайні фломастери з фарбою (різноманітні техніки роботи, відмінні особливості, використання в оздобленні одягу). П.Р. №3 "Виконання ескізів виробів".	10	4	4	2	Опитування
10.	Акрилові текстильні фарби (різноманітні техніки роботи, відміння особливості, виконання в оздобленні одягу). П.Р. №4 "Виконання ескізів виробів"	10	4	4	2	Опитування
	Модульний контроль	2		2		Контрольна робота
	6 семестр	**79**	**30**	**42**	**7**	**Іспит**
11.	Історія виникнення та поширення техніки "Батік".	4	2	2		Опитування
12.	Різноманітні способи розпису тканини: "Вільний розпис", матеріали і інструменти (відмінні особливості). П.Р. №5 "Виконання практичних вправ на матеріалі".	5	2	2	1	Опитування
13.	"Холодний батік". Матеріали та	6	2	4		Опитування

	інструменти (відмінні особлливості, використання в оздобленні одягу). П.Р. №6 “Виконання ескізів та виробу”.					
14.	**“**Гарячий батік”. Матеріали та інструменти (відмінні особливості, використання в оздобленні одягу)	7	2	4	1	Опитування
15.	Розпис виробів в техніці “Вузлового батіка”. Матеріали та інструменти. (відмінні особливості, використання в оздоблені одягу).	7	2	4	1	Опитування
16.	Додаткові ефекти в техніці “Батік”. П.Р. №7 “Виконання практичних експерементальних виробів”.	6	2	4		Опитування
17.	Закріплення фарб. Помилки, дефекти та їх усунення.	6	2	4		Опитування
18.	Створення фактурних поверхонь за допомогою оздоблення. П.Р. №8 “Виконання ескізів та виробів”.	9	4	4	1	Опитування
19	Поєднання оздоблення на площині з об’ємним оздобленням. П.Р. №9 “Виконання ескізів та виробів”.	9	4	4	1	Опитування
20.	Декорування одягу шкірою та еко-матеріалами: техніки та сучасні тренди.	9	4	4	1	Опитування
21.	Фелтинг (валяння) у створенні декоративних елементів одягу.	9	4	4	1	Опитування
	Модульний контроль	2		2		Контрольна робота
	7 семестр	**38**	**12**	**18**	**8**	
22.	Аплікація на тканині: історія, види, сучасне застосування.	4	1	2	1	Опитування
23.	Клаптикове шиття (печворк) як елемент декору костюму.	5	1	2	2	Опитування
24.	Оздоблення костюму мереживом, сіткою та декоративними вставками.	5	2	2	1	Опитування
25.	Декорування костюму паєтками, бісером, перлами.	5	2	2	1	Опитування
26.	Створення текстурних ефектів за допомогою ручних складок, драпірування та перфорування тканин.	6	2	2	2	Опитування
27.	Фурнітура як декоративний елемент костюму: люверси, кнопки, ґудзики, блискавки.	7	2	4	1	Опитування
28.	Сучасні технології декорування костюму: лазерне різьблення, 3D-декор, цифровий друк.	4	2	2		Опитування
	Модульний контроль	2		2		Контрольна робота
	Всього:	**180**	**158**		**22**	

ЗМІСТ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1: Гобелен. Історія гобелену.

Огляд історії гобелену, його розвиток у різних країнах та епохах. Використання гобелену у декоруванні костюму та інтер'єру. Сучасні техніки створення гобелену.

Завдання для самостійної роботи: Дослідити історію гобелену в різних культурах та підготувати презентацію.

Питання до семінару:

1. Що таке гобелен і які його основні характеристики?
2. Як змінювалися техніки гобелену протягом століть?
3. Які матеріали використовуються для створення гобелену?
4. Які відомі майстри гобелену?
5. Як гобелен використовується у сучасному дизайні?

Тема 2: Підготовка станка до роботи: розмітка, натяг основи на станок.

Основні етапи підготовки ткацького станка. Розмітка основи, підбір матеріалів та натяг ниток. Технічні особливості роботи з ткацьким станком.

Завдання для самостійної роботи: Виготовити креслення розмітки основи для гобелену.

Питання до семінару:

1. Які існують види ткацьких станків?
2. Як здійснюється розмітка основи для гобелену?
3. Які матеріали підходять для натягу основи?
4. Які помилки можуть виникати під час натягу основи?
5. Як правильно підготувати станок для тривалої роботи?

Тема 3: Плетіння зразків швів різних видів. Техніка плетіння “зароботка”.

Види швів у гобеленовому ткацтві. Основні техніки плетіння. Практичні вправи з плетіння різних видів швів.

Завдання для самостійної роботи: Виконати зразки основних видів швів для гобелену.

Питання до семінару:

1. Які існують види швів у гобеленовому ткацтві?
2. Що таке “зароботка” у техніці гобелену?
3. Які особливості має кожен вид шва?
4. Як поєднувати різні види швів у композиції?
5. Які помилки можуть виникати під час плетіння?

Тема 4: Замальовок ескізу гобелену.
П.Р. №1 “Плетіння гобелену згідно ескізу”.

Процес створення ескізу для гобелену. Основи композиції, кольорознавства та підбору матеріалів. Виконання практичної роботи.

Завдання для самостійної роботи: Розробити ескіз гобелену для оздоблення костюму.

Питання до семінару:

1. Які основні етапи створення ескізу для гобелену?
2. Як кольорознавство впливає на розробку гобелену?
3. Які матеріали найкраще підходять для виконання гобелену?
4. Які технічні особливості слід враховувати при створенні ескізу?
5. Які сучасні тенденції у дизайні гобелену?

Тема 5: Оздоблення українського одягу. Вишивка

Огляд історії української вишивки, її розвиток у різних регіонах та епохах. Символіка орнаментів та кольорів у вишивці. Використання вишивки в традиційному та сучасному одязі. Техніки виконання вишивки: хрестик, гладь, мережка, низинка, білим по білому. Сучасні тенденції у використанні вишивки в моді.

Завдання для самостійної роботи:

Дослідити регіональні особливості української вишивки та підготувати доповідь з презентацією.

Питання до семінару:

1. Які функції виконувала вишивка в традиційному українському костюмі?
2. Як розвивалася українська вишивка в різні історичні періоди?
3. Які основні техніки української вишивки існують?
4. Які символи найчастіше використовувалися у вишивці та що вони означали?

Тема 6: Історія виникнення декоративно-прикладного мистецтва “Розпис по тканині”

Розвиток техніки розпису по тканині в різних культурах. Використання природних барвників та синтетичних фарб. Види розпису та їх особливості.

Завдання для самостійної роботи: Підготувати реферат про розвиток техніки розпису тканини у різних країнах.

Питання до семінару:

1. Як виник розпис по тканині?
2. Які традиційні техніки розпису використовувалися в різних країнах?
3. Які матеріали застосовувалися для розпису тканин?
4. Як розпис тканини використовується у сучасному дизайні?
5. Які відомі майстри працювали в техніці розпису по тканині?

Тема 7: Знайомство з різноманітними техніками розпису по тканині.

Огляд різних технік розпису тканини, таких як батік, акриловий розпис, аерографія. Основні принципи нанесення малюнка та поєднання кольорів.

Завдання для самостійної роботи: Виконати порівняльний аналіз різних технік розпису тканини.

Питання до семінару:

1. Які основні техніки розпису по тканині існують?
2. Які матеріали використовуються для розпису тканини?
3. Як поєднувати кольори в текстильному розписі?

4. Які стилі розпису є найпопулярнішими у сучасному дизайні?
5. Як впливає вибір тканини на техніку розпису?

Тема 8: Фарби в балонах.

Огляд аерозольних фарб, їхні особливості та використання в текстильному мистецтві. Методи нанесення фарби, створення градієнтів та трафаретних малюнків.

Завдання для самостійної роботи: Виконати зразки текстильного розпису за допомогою аерозольних фарб.

Питання до семінару:

1. Які переваги використання фарб у балонах для текстилю?
2. Які техніки розпису можна застосовувати з аерозольними фарбами?
3. Як забезпечити стійкість розпису на тканині?
4. Які інструменти допомагають у роботі з фарбами у балонах?
5. Як доглядати за виробами, декорованими аерозольними фарбами?

Тема 9: Текстильні та звичайні фломастери з фарбою.

Різновиди маркерів для тканини, їхні характеристики. Техніки нанесення малюнка та комбінування з іншими видами розпису.

Завдання для самостійної роботи: Виконати серію ескізів текстильного розпису за допомогою фломастерів.

Питання до семінару:

1. Які особливості текстильних фломастерів?
2. Як правильно використовувати фломастери для нанесення малюнків на тканину?
3. Як поєднувати фломастери з іншими техніками розпису?
4. Як доглядати за тканинами, розписаними фломастерами?
5. Які помилки можуть виникати при роботі з текстильними маркерами?

Тема 10: Акрилові текстильні фарби.

Особливості акрилових фарб для тканини, їхні властивості та застосування. Техніки нанесення, способи фіксації та догляд за виробами.

Завдання для самостійної роботи: Виконати серію ескізів текстильного розпису акриловими фарбами.

Питання до семінару:

1. Які властивості мають акрилові фарби для тканини?
2. Як підготувати тканину для нанесення акрилового розпису?
3. Які техніки використовуються для розпису акриловими фарбами?
4. Як закріпити акриловий розпис на тканині?
5. Як поєднувати акриловий розпис з іншими методами декорування?

Тема 11: Історія виникнення та поширення техніки “Батік”.

Огляд розвитку батіку у світі. Основні стилі, техніки та особливості створення розпису по тканині за допомогою воску та інших матеріалів.

Завдання для самостійної роботи: Дослідити історію батіку в різних країнах та представити порівняльний аналіз.

Питання до семінару:

1. Яке походження техніки батік?
2. Як батік використовувався в різних культурах?
3. Які існують основні стилі батіку?
4. Які матеріали застосовуються у батіку?
5. Як батік адаптується у сучасному текстильному дизайні?

Тема 12: Різноманітні способи розпису тканини: “Вільний розпис”, матеріали і інструменти.

Техніка вільного розпису по тканині, особливості використання різних фарб та пензлів. Варіанти комбінування кольорів та фактур.

Завдання для самостійної роботи: Виконати зразки розпису у техніці вільного розпису.

Питання до семінару:

1. Що таке техніка вільного розпису?
2. Які матеріали необхідні для вільного розпису?
3. Які ефекти можна досягти за допомогою вільного розпису?
4. Як працювати з кольоровими переходами?
5. Як вільний розпис поєднується з іншими техніками?

Тема 13: “Холодний батік”. Матеріали та інструменти.

Особливості техніки холодного батіку, використання резервувальних складів. Основні матеріали та інструменти. Сучасні тенденції використання холодного батіку в моді.

Завдання для самостійної роботи: Виконати зразки розпису у техніці холодного батіку.

Питання до семінару:

1. Що таке холодний батік і в чому його особливість?
2. Які матеріали необхідні для створення холодного батіку?
3. Як використовується резервувальний склад?
4. Як працювати з кольорами у холодному батіку?
5. Де застосовується холодний батік у сучасному дизайні?

Тема 14: “Гарячий батік”. Матеріали та інструменти.

Техніка гарячого батіку: використання воску, фарб, тканин та спеціальних інструментів. Послідовність нанесення малюнка.

Завдання для самостійної роботи: Виконати зразки гарячого батіку.

Питання до семінару:

1. Які особливості техніки гарячого батіку?
2. Які матеріали та інструменти використовуються?
3. Як працювати з воском?
4. Які ефекти можна створювати у гарячому батіку?
5. Як використовувати гарячий батік у сучасному дизайні?

Тема 15: Розпис виробів в техніці “Вузлового батіка”.

Техніка вузлового батіку: способи зав’язування тканини, варіанти фарбування, створення візерунків.

Завдання для самостійної роботи: Виконати практичні вправи у техніці вузлового батіку.

Питання до семінару:

1. Як підготувати тканину до вузлового батіку?
2. Які вузли використовуються для створення візерунків?
3. Як контролювати насиченість кольору?
4. Які поєднання кольорів є найефективнішими?
5. Де використовується вузловий батік у сучасному текстилі?

Тема 16: Додаткові ефекти в техніці “Батік”.

Застосування нетрадиційних методів у батіку: використання солі, спирту, тканинних текстур, зняття фарби.

Завдання для самостійної роботи: Виконати експериментальні зразки додаткових ефектів у батіку.

Питання до семінару:

1. Які додаткові техніки можна використовувати у батіку?
2. Як впливають різні матеріали на кінцевий результат?
3. Як створювати ефекти тіней та переходів кольорів?
4. Які сучасні експерименти проводять дизайнери у батіку?
5. Як використання додаткових ефектів змінює сприйняття виробу?

Тема 17: Закріплення фарб. Помилки, дефекти та їх усунення.

Методи фіксації фарб на тканині. Типові помилки при розписі та шляхи їх виправлення.

Завдання для самостійної роботи: Провести дослідження методів закріплення фарб та підготувати рекомендації.

Питання до семінару:

1. Які способи закріплення фарби існують?
2. Як уникнути вигорання кольору?
3. Які хімічні реакції впливають на стабільність фарби?
4. Як виправити дефекти у текстильному розписі?
5. Які помилки найчастіше трапляються у новачків?

Тема 18: Створення фактурних поверхонь за допомогою оздоблення.

Методи створення рельєфних текстур у текстильному мистецтві.

Завдання для самостійної роботи: Виконати зразки фактурних поверхонь.

Питання до семінару:

1. Які техніки дозволяють створювати фактурні поверхні?
2. Як різні матеріали впливають на об’ємний ефект?
3. Які сучасні методи використовуються у модному дизайні?
4. Як створити унікальний фактурний ефект?
5. Як поєднувати фактури у виробах?

Тема 19: Поєднання оздоблення на площині з об’ємним оздобленням.

Методи поєднання плоских і рельєфних декоративних елементів у текстильному дизайні.

Завдання для самостійної роботи: Створити ескіз виробу з комбінованими оздоблювальними техніками.

Питання до семінару:

1. Які методи використовуються для поєднання площинного та об’ємного оздоблення?
2. Як правильно поєднувати текстури в одному виробі?
3. Які матеріали найкраще підходять для комбінованих технік?
4. Які стилі дизайну використовують такі прийоми найчастіше?
5. Як поєднання оздоблення впливає на естетичне сприйняття виробу?

Тема 20: Декорування одягу шкірою та еко-матеріалами: техніки та сучасні тренди.

Огляд сучасних методів використання шкіри та екологічних матеріалів у декоруванні одягу.

Завдання для самостійної роботи: Дослідити сучасні тренди використання еко-матеріалів у текстильному дизайні.

Питання до семінару:

1. Які сучасні тренди декорування одягу шкірою та еко-матеріалами?
2. Які техніки найчастіше використовуються у цій сфері?
3. Як поєднувати різні матеріали для створення гармонійного образу?
4. Які екологічні аспекти слід враховувати при використанні таких матеріалів?
5. Які дизайнери активно використовують ці техніки у своїх колекціях?

Тема 21: Фелтинг (валяння) у створенні декоративних елементів одягу.

Основні техніки валяння, їх застосування в декоруванні костюму.

Завдання для самостійної роботи: Виконати практичне завдання з валяння декоративного елемента.

Питання до семінару:

1. Що таке фелтинг і які його основні види?
2. Як фелтинг використовується у сучасному дизайні?
3. Які матеріали та інструменти необхідні для валяння?
4. Які сучасні дизайнери використовують фелтинг у своїх роботах?
5. Як правильно доглядати за виробами, виконаними у техніці фелтингу?

Тема 22: Аплікація на тканині: історія, види, сучасне застосування

Історія аплікації на тканині, її розвиток в різних культурах і епохах. Різноманітність технік аплікації та їх використання в декоруванні костюму та текстилю. Сучасні методи аплікації в дизайні одягу.

Завдання для самостійної роботи: Дослідити техніки аплікації в різних культурах і підготувати презентацію про сучасні способи її

застосування в моді.

Питання до семінару:

1. Що таке аплікація і які її основні види?
2. Які техніки аплікації були популярні в різних епохах?
3. Як аплікація використовується в сучасному дизайні одягу?
4. Які матеріали найчастіше використовуються для аплікації на тканині?
5. Як аплікація впливає на стиль костюму?

Тема 23: Клаптикове шиття (печворк) як елемент декору костюму

Історія клаптикового шиття, його роль в народному мистецтві і сучасному дизайні. Техніки печворку і їх застосування в костюмі.

Завдання для самостійної роботи: Дослідити історію печворку та його сучасне використання в дизайні одягу, підготувати колаж чи презентацію.

Питання до семінару:

1. Що таке печворк і які його основні техніки?
2. Як печворк використовувався в історії народного мистецтва?
3. Як сучасні дизайнери використовують печворк в декоруванні костюму?
4. Які матеріали зазвичай використовуються для печворку в моді?
5. Чи можна створювати печворк за допомогою сучасних технологій?

Тема 24: Оздоблення костюму мереживом, сіткою та декоративними вставками

Історія використання мережива, сітки та декоративних вставок в костюмі. Різноманітні техніки їх виготовлення та сучасні способи застосування.

Завдання для самостійної роботи: Дослідити розвиток використання мережива в різних епохах і підготувати презентацію з акцентом на сучасні тренди.

Питання до семінару:

1. Які види мережива використовувалися в різних епохах?

2. Як змінювалася роль сітки і декоративних вставок в костюмі?
3. Які техніки виготовлення мережива відомі в історії моди?
4. Як мереживо та сітка застосовуються в сучасних колекціях?
5. Як декоративні вставки можуть змінити вигляд костюму?

Тема 25: Декорування костюму паєтками, бісером, перлами

Історія використання паєток, бісеру та перлів в костюмах. Різноманітні техніки декорування і роль цих елементів в сучасному дизайні.

Завдання для самостійної роботи: Дослідити історію декорування костюму паєтками і бісером, підготувати презентацію або колаж з прикладами.

Питання до семінару:

1. Яке значення мали паєтки, бісер і перли в історії моди?
2. Як змінювалися техніки декорування костюмів за допомогою цих елементів?
3. Як сучасні дизайнери використовують паєтки, бісер і перли в своїх колекціях?
4. Які інші декоративні елементи можуть доповнити цей тип декору?
5. Як створити гармонійний дизайн костюму з використанням паєток і бісеру?

Тема 26: Створення текстурних ефектів за допомогою ручних складок, драпірування та перфорування тканин

Історія створення текстурних ефектів на тканинах, роль складок, драпірування і перфорування в дизайні костюму. Сучасні методи їх реалізації.

Завдання для самостійної роботи: Дослідити техніки створення текстурних ефектів та підготувати презентацію з прикладами.

Питання до семінару:

1. Які види складок використовуються в історії моди?
2. Як драпірування впливає на форму і вигляд костюму?
3. Які методи перфорування тканини існують і як вони змінюють вигляд виробу?
4. Як сучасні технології допомагають створювати складки та текстурні

ефекти?
5. Які тканини найкраще підходять для цих технік?

Тема 27: Фурнітура як декоративний елемент костюму: люверси, кнопки, ґудзики, блискавки

Історія використання фурнітури як елементів декору в костюмі. Види фурнітури, її функції та сучасне застосування.

Завдання для самостійної роботи: Дослідити розвиток фурнітури в моді і підготувати презентацію на тему її ролі в сучасних колекціях.

Питання до семінару:

1. Які функції виконує фурнітура в костюмі?
2. Як еволюціонувала фурнітура в різних епохах?
3. Які сучасні тенденції у використанні фурнітури в дизайні?
4. Як вибір фурнітури може змінити стиль костюму?
5. Які інноваційні рішення застосовуються для створення фурнітури?

Тема 28: Сучасні технології декорування костюму: лазерне різьблення, 3D-декор, цифровий друк

Огляд сучасних технологій, які застосовуються для декорування костюмів: лазерне різьблення, 3D-декор та цифровий друк. Як ці технології змінюють дизайн одягу.

Завдання для самостійної роботи: Дослідити вплив нових технологій на індустрію моди і підготувати презентацію з прикладами.

Питання до семінару:

1. Що таке лазерне різьблення і як воно застосовується в моді?
2. Як 3D-декор змінює вигляд костюмів?
3. Які переваги і недоліки цифрового друку на тканинах?
4. Як нові технології дозволяють дизайнеру створювати інноваційні моделі?
5. Які сучасні бренди активно використовують ці технології у своїх колекціях?

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. **"Історія костюму"** – В. В. Новікова, Л. П. Власова, Л. О. Дудченко (Україна, 2008)
   Книга містить історичний огляд розвитку костюму, а також розділи про декоративні елементи і їх використання у різних епохах.

2. **"Техніка моделювання одягу"** – В. М. Ліхачова, Н. А. Кравець (Україна, 2015)
   Це джерело охоплює різноманітні техніки декорування та оздоблення одягу, підходи до використання матеріалів і технологій.

3. **"Fashionpedia: The Visual Dictionary of Fashion Design"** – Fashionary (USA, 2017)
   Глобальний словник, який містить інформацію про матеріали, техніки та технології декорування, а також сучасні тренди в моді.

4. **"The Art of Fashion Draping"** – Connie Amaden-Crawford (USA, 2002)
   Книга присвячена технікам драпірування, що є важливою частиною декорування одягу.

5. **"Decorative Textiles: Techniques and Styles"** – K. Woodford (UK, 2003)
   Джерело для вивчення різних технік декорування тканин, таких як вишивка, аплікація, перфорація та інші.

6. **"Sustainable Fashion and Textiles: Design Journeys"** – Kate Fletcher (UK, 2008)
   Книга з акцентом на сучасні екологічні технології в дизайні одягу, зокрема стійкі методи декорування та використання матеріалів.

7. **"The Fashion System"** – Roland Barthes (France, 1967)
   Класичний текст, що аналізує мову моди, в тому числі декоративні елементи, які використовуються для створення значення в одязі.

8. **"Handmade Style: 23 Things to Make, Wear, and Give"** – Anna Alicia (UK, 2013)
   Книга, що надає багато ідей щодо ручного декорування одягу та виготовлення унікальних елементів.

9. **"Fashion Design: The Complete Guide"** – John Hopkins (UK, 2011)
   Вичерпне керівництво з усіх аспектів дизайну одягу, включаючи детальне вивчення різноманітних технік декорування.

Допоміжна

1. Бастраченко Н.В, Головінов В.П., Каменєва К.М. Технологія виготовлення жіночого одягу: підручник для учнів проф. – техн. навч.закладів. Київ: Вікторія, 2000. 512 с.
2. Головина М.В. Технологія крою та шиття / М. В. Головина, В. М. Михайлець – 4-е вид. із змінами. К.: Техніка, 1985. 266 с.: іл.
3. Михайленко В.Є. Основи композиції: Геометричні аспекти художнього формотворення. – К.: Каравела, 2004.
4. Ніколаєва Т.В. Тектоніка формоутворення костюма. – К.: Арістей, 2005.

Електронні інформаційні ресурси

1. Книжкова палата України імені Івана Федорова – http://www.ukrbook.net
2. Львівська національна наукова бібліотека імені В. Стефаника – http://www.library.lviv.ua/
3. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського, електронні фахові видання – www.nbuv.gov.ua
4. Національна парламентська бібліотека України – http://www.nplu.org/
5. Харківська державна наукова бібіліотека України імені В. Короленка – http://korolenko.kharkov.com/
6. Наукова бібліотека ім. В. Максимовича Київського національного університету імені Тараса Шевченка – http://lib-gw.univ.kiev.ua/
7. Наукова бібліотека Львівського національного університету імені Івана Франка – http://library.lnu.edu.ua/bibl/

Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»

ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

Питання до іспиту (заліку)
З ДИСЦИПЛІНИ
«Декорування та оздоблення костюму»

для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «ДИЗАЙН ОДЯГУ»

Київ – 2024

ПИТАННЯ ДО ІСПИТУ (ЗАЛІКУ)

1. Що таке декорування одягу? Яка його роль у моді?
2. Які існують основні техніки декорування одягу?
3. Які матеріали найчастіше використовуються для оздоблення одягу?
4. Як історично змінювалося декорування одягу в різних культурах?
5. Які сучасні тенденції у декоруванні одягу?
6. Які існують види вишивки? Чим вони відрізняються?
7. Які регіональні особливості вишивки можна виділити в українському костюмі?
8. Як аплікація використовується в декоруванні одягу?
9. Які види клаптикового шиття (печворку) існують?
10. Що таке мереживо і як воно застосовується в оздобленні одягу?
11. Як драпірування впливає на силует одягу?
12. Що таке перфорація тканини і як вона виконується?
13. Як ручні складки можуть змінити вигляд костюма?
14. Які особливості застосування бахроми у дизайні одягу?
15. Як можна створити текстурні ефекти на тканині?
16. Які є техніки пришивання паєток?
17. Як бісерна вишивка використовується у декоруванні?
18. Яку роль відіграють перли у створенні розкішного образу?
19. Які існують методи фіксації декоративних елементів на тканині?
20. Як можна поєднувати різні види декору в одному виробі?
21. Які види декоративної фурнітури використовуються в моді?
22. Як кнопки, люверси та ґудзики можуть впливати на загальний вигляд виробу?
23. Які матеріали використовують для декоративної фурнітури?

24. Які сучасні дизайнерські рішення використовуються у фурнітурі?
25. Як блискавки можуть виступати як елемент декору?
26. Як шкіра та замша використовуються в оздобленні одягу?
27. Які види металевих елементів застосовуються у декорі?
28. Як пір'я використовується у створенні костюмів?
29. Які екологічні матеріали можуть використовуватися для декорування одягу?
30. Як інноваційні матеріали впливають на сучасний дизайн?
31. Що таке лазерне різьблення на тканині?
32. Які переваги має цифровий друк у декоруванні?
33. Що таке 3D-декор у дизайні одягу?
34. Які новітні технології використовуються для нанесення зображень на тканину?
35. Як можна поєднати традиційні та сучасні техніки декорування?
36. Як декор впливає на загальне сприйняття силуету?
37. Які стилістичні напрями в моді активно використовують декоративні елементи?
38. Як мінімалізм проявляється в оздобленні одягу?
39. Які особливості декорування в стилі бароко?
40. Як розпізнати етнічні мотиви у сучасному декорі?
41. Як змінювалися тенденції в оздобленні одягу протягом XX століття?
42. Які декоративні техніки були популярні в епоху Відродження?
43. Як оздоблення костюму відрізнялося у Середньовіччі та в епоху Модерну?
44. Які особливості декорування одягу були у 1920-х роках?

45. Як розвивалася техніка вишивки у різні періоди моди?

46. Як правильно вибрати матеріали для декорування?

47. Які методи кріплення декоративних елементів є найнадійнішими?

48. Як декор може впливати на зносостійкість виробу?

49. Як правильно доглядати за одягом, оздобленим декоративними елементами?

50. Які техніки декорування можна застосувати в мас-маркеті?

51. Як розробити власний унікальний декор для колекції одягу?

52. Які інструменти необхідні для ручного декорування?

53. Як поєднувати різні техніки в одному виробі?

54. Як розробити текстильний принт, що поєднується з іншими видами декору?

55. Як створювати гармонійні колірні комбінації в декоруванні одягу?

56. Які декоративні елементи актуальні в сучасній моді?

57. Як екологічність впливає на вибір матеріалів для декорування?

58. Які технології можуть змінити майбутнє оздоблення одягу?

59. Як змінюється ставлення до ручного декорування в сучасному світі?

60. Як можна використати декор для створення інклюзивного одягу?

Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

Модульна контрольна робота
З ДИСЦИПЛІНИ
«Декорування та оздоблення костюму»

для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «ДИЗАЙН ОДЯГУ»

Київ - 2024

ПІБ		№ групи	Варіант
№ питання/варіанти відповіді			
1	6	11	16
2	7	12	17
3	8	13	18
4	9	14	19
5	10	15	20

ПІБ		№ групи	Варіант
№ питання/варіанти відповіді			
1	6	11	16
2	7	12	17
3	8	13	18
4	9	14	19
5	10	15	20

ПІБ		№ групи	Варіант
№ питання/варіанти відповіді			
1	6	11	16
2	7	12	17
3	8	13	18
4	9	14	19
5	10	15	20

ПІБ		№ групи	Варіант
№ питання/варіанти відповіді			
1	6	11	16
2	7	12	17
3	8	13	18
4	9	14	19
5	10	15	20

ПІБ		№ групи	Варіант
№ питання/варіанти відповіді			
1	6	11	16
2	7	12	17
3	8	13	18
4	9	14	19
5	10	15	20

ВАРІАНТ 1

1. Що таке декорування одягу?
   a) Процес пошиття одягу
   b) Використання декоративних елементів для оздоблення виробу
   c) Виключно машинна вишивка
   d) Виготовлення тканин

2. Який матеріал найчастіше використовують для аплікації?
   a) Поліетилен
   b) Оксамит
   c) Фетр
   d) Метал

3. Який вид вишивки є традиційним для українського національного костюму?
   a) Гладь
   b) Тамбурна вишивка
   c) Хрестик
   d) Рішельє

4. Яка техніка передбачає з'єднання клаптиків тканини у візерунок?
   a) Вишивка
   b) Батик
   c) Печворк
   d) Лазерне різьблення

5. Яке мереживо створюють вручну, використовуючи коклюшки?
   a) Ірландське
   b) Венеціанське
   c) Брюссельське
   d) Кене

6. Які декоративні елементи найчастіше використовуються в вечірній моді?
   a) Паєтки, бісер, перли
   b) Люверси, ґудзики, кнопки
   c) Кисті, бахрома, шкіра
   d) Металеві шипи

7. Який вид друку дає можливість створювати яскраві кольорові зображення на тканині?
   a) Трафаретний друк
   b) Батик
   c) Цифровий друк

d) Вишивка гладдю

8. Яка техніка передбачає перфорування тканини для створення візерунків?
   a) Драпірування
   b) Лазерне різьблення
   c) Батик
   d) Вишивка хрестиком

9. Що є основною функцією декоративної фурнітури?
   a) Посилення міцності виробу
   b) Оздоблення та естетичне доповнення
   c) Виключно практичне застосування
   d) Захист від вологи

10. Який стиль моди активно використовує багато декоративних елементів?
   a) Мінімалізм
   b) Бароко
   c) Спорт-шик
   d) Гранж

11. Який матеріал найчастіше використовують для створення ручних складок та драпірування?
   a) Оксамит
   b) Шифон
   c) Денім
   d) Фетр

12. Що таке перфорація в декоруванні?
   a) Різьблення по дереву
   b) Вирізання візерунків у тканині
   c) Зшивання шматочків тканини
   d) Вишивка нитками

13. Яка декоративна техніка використовує плавлення тканини?
   a) Лазерне різьблення
   b) Батик
   c) Печворк
   d) Мереживо

14. Що таке 3D-декор у моді?
   a) Використання об'ємних елементів
   b) Друк на тканині
   c) Ручна вишивка
   d) Вишивка хрестиком

15. Яка техніка дозволяє створювати ефект м'яких хвиль на тканині?
a) Гофрування
b) Вишивка
c) Флокування
d) Перфорація

16. Який вид вишивки виконується за допомогою п’ялець?
a) Тамбурна
b) Вишивка хрестиком
c) Аплікація
d) Печворк

17. Яка технологія дозволяє друкувати зображення безпосередньо на тканині?
a) Батик
b) Флокування
c) Цифровий друк
d) Вишивка гладдю

18. Що є основним елементом в техніці батик?
a) Віск
b) Нитки
c) Клей
d) Полімери

19. Який метод декорування тканин дозволяє створювати ефект металевого блиску?
a) Ламінація
b) Вишивка
c) Гравіювання
d) Печворк

20. Що найчастіше використовують для кріплення декоративних елементів?
a) Ґудзики
b) Клей, нитки, термоаплікації
c) Кнопки
d) Лазерне спаювання

ВАРІАНТ 2

1. Яка головна мета декорування костюму?
   a) Покращення експлуатаційних властивостей
   b) Надання індивідуальності та естетики виробу
   c) Виключно збільшення вартості одягу
   d) Захист від зовнішніх впливів

2. Що з переліченого є традиційною технікою оздоблення?
   a) Лазерне різьблення
   b) Ручна вишивка
   c) Цифровий друк
   d) Гравіювання

3. Який матеріал найчастіше використовується для створення текстурних ефектів?
   a) Поліетилен
   b) Органза
   c) Денім
   d) Трикотаж

4. Що таке фурнітура у дизайні одягу?
   a) Матеріал для пошиття виробу
   b) Декоративні та конструктивні елементи, що використовуються для з'єднання або оздоблення
   c) Виключно ґудзики та блискавки
   d) Тканина зі спеціальним покриттям

5. Яка з технік декорування використовує природні барвники?
   a) Батик
   b) Вишивка
   c) Драпірування
   d) Лазерне різьблення

6. Які матеріали найчастіше застосовують для створення 3D-декору на одязі?
   a) Глина, метал
   b) Тканина, пластик
   c) Скло, дерево
   d) Картон, папір

7. Яка техніка створює візерунки шляхом складання тканини?
   a) Драпірування
   b) Вишивка

c) Цифровий друк
d) Батик

8. Що найчастіше використовують у вишивці гладдю?
   a) Бісер
   b) Паєтки
   c) Нитки
   d) Кнопки

9. Яка декоративна техніка імітує розписані вручну візерунки на тканині?
   a) Батик
   b) Вишивка хрестиком
   c) Лазерне різьблення
   d) Трафаретний друк

10. Як можна поєднувати декоративні елементи в одному виробі?
    a) Використовувати контрастні техніки та текстури
    b) Обирати тільки один вид декорування
    c) Застосовувати лише природні матеріали
    d) Уникати будь-яких експериментів

11. Яка техніка оздоблення тканини використовує метод витравлювання?
    a) Батик
    b) Вишивка гладдю
    c) Деколь
    d) Трафаретний друк

12. Що таке флокування у декоруванні тканин?
    a) Нанесення малюнка за допомогою фарб
    b) Нанесення оксамитової текстури на поверхню
    c) Тиснення металевої фольги
    d) Вирізання лазером

13. Які з перелічених матеріалів найчастіше використовують для оздоблення мереживом?
    a) Джинс
    b) Трикотаж
    c) Шовк
    d) Поліетилен

14. Яка техніка передбачає використання розплавленого воску для нанесення малюнка?
    a) Ламінація
    b) Батик

c) Вишивка гладдю
d) Лазерне різьблення

15. Які декоративні елементи можуть надавати костюму ефект античного драпірування?
a) Ґудзики
b) Кнопки
c) Складки та плісирування
d) Стрази

16. Які тканини найкраще підходять для цифрового друку?
a) Натуральні
b) Тільки синтетичні
c) Всі види тканин
d) Тканини з гладкою поверхнею

17. Що є характерним для стилю бароко у декоруванні одягу?
a) Мінімалізм
b) Стриманість кольорів
c) Багатошаровість і розкішні оздоблення
d) Спортивний крій

18. Який вид друку дозволяє створювати об’ємні рельєфні малюнки на тканині?
a) Цифровий друк
b) Флокування
c) Трафаретний друк
d) Вишивка

19. Яке декоративне оздоблення використовується у вінтажному стилі?
a) Геометричні принти
b) Вишивка, мереживо, ручні складки
c) Світловідбивні елементи
d) Прозорі матеріали

20. Які з перелічених матеріалів найчастіше застосовують у створенні аплікацій?
a) Поліетилен
b) Тканина, шкіра, фетр
c) Скло, метал
d) Дерево, пластик

Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

Конспект лекцій
З ДИСЦИПЛІНИ
«Декорування та оздоблення костюму»

для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «ДИЗАЙН ОДЯГУ»

Київ - 2025

Тема 1: Гобелен. Історія гобелену

Визначення гобелену

Гобелен – це декоративна тканина, виготовлена методом художнього ткання. Його використовують для оздоблення інтер'єру, а також у створенні костюмів і аксесуарів. Гобелени можуть бути виконані вручну або за допомогою сучасних технологій.

Історія розвитку гобелену

Гобелени відомі ще з давніх часів. У Стародавньому Єгипті, Китаї та Персії текстильні вироби застосовували для прикрашання храмів і палаців. У середньовічній Європі мистецтво гобелена розквітло у Франції та Фландрії, де його використовували в королівських резиденціях. У XVII столітті французька мануфактура «Гобелен» стала центром європейського виробництва. З індустріалізацією у XIX столітті з’явилося машинне виробництво гобеленів, що зробило їх доступнішими. Сьогодні цей вид текстильного мистецтва зберігає популярність як у традиційному, так і в сучасному виконанні.

Гобелен у моді та інтер'єрі

Історично гобелени використовували для оздоблення стін, створення меблевих оббивок і театральних декорацій. У сучасній моді вони застосовуються для пошиття пальт, жакетів, сумок, взуття. Висока мода активно використовує гобеленові техніки, поєднуючи традиційні орнаменти з новітніми технологіями.

Сучасні техніки створення гобелену

Гобеленове мистецтво постійно розвивається. Традиційне ручне ткацтво залишається популярним, але також використовуються цифрові технології, що дають змогу створювати складні візерунки. Сучасні художники експериментують із текстильними колажами, комбінуючи різні матеріали, та створюють 3D-гобелени з незвичних матеріалів, таких як метал або пластик.

Тема 2: Підготовка станка до роботи: розмітка, натяг основи на станок

Підготовка ткацького станка є одним із найважливіших етапів у створенні гобелена або будь-якого іншого тканого виробу. Від

правильного налаштування залежить рівномірність плетіння, міцність основи та загальна якість виробу. Цей процес складається з двох основних етапів: розмітки робочої зони та натягу основи.

Розмітка станка

Розмітка допомагає визначити робочий простір, забезпечує правильну структуру виробу та рівномірний розподіл ниток основи. Вона виконується наступним чином:

- **Визначення розмірів виробу** – встановлюють точні параметри майбутнього гобелена: ширину та висоту відповідно до ескізу.
- **Нанесення допоміжних ліній** – на станку або на основі можна зробити розмітку за допомогою маркерів чи допоміжних ниток, що слугуватимуть орієнтиром під час плетіння.
- **Перевірка пропорцій** – важливо слідкувати за тим, щоб усі лінії розмітки були рівними, а розташування ниток відповідало запланованому дизайну.

Натяг основи на станок

Основа – це вертикальні нитки, на яких будується майбутній гобелен. Від їх правильного натягу залежить міцність та довговічність виробу. Процес натягування складається з кількох основних кроків:

- **Вибір матеріалу для основи** – найчастіше використовують міцні та зносостійкі нитки, такі як бавовняні, лляні або синтетичні. Вони мають бути достатньо еластичними, щоб витримувати постійний натяг, але водночас не деформуватися.
- **Закріплення основи** – нитки натягують між верхньою та нижньою частиною станка (валами або фіксованими поперечинами).
- **Рівномірний натяг** – основа повинна бути натягнута так, щоб всі нитки мали однаковий рівень натягу. Недостатньо натягнута основа призведе до провисання виробу, а надто туга – до його деформації.
- **Фіксація натягу** – після встановлення ниток їх можна закріпити додатковими вузлами або спеціальними затискачами для забезпечення стабільності під час роботи.

Після натягу основи проводиться її остаточне вирівнювання та перевірка, чи немає перекосів або слабких місць. Якісна підготовка станка та рівномірний натяг основи сприяють комфортній роботі та створенню акуратного, довговічного виробу.

Тема 3: Плетіння зразків швів різних видів. Техніка плетіння «зароботка»

Ткацтво гобеленів включає різні техніки плетіння, які формують унікальні текстури та художні ефекти. Основними етапами роботи є освоєння різних видів швів, а також застосування спеціальних технік, таких як «зароботка».

Плетіння зразків швів різних видів

У гобеленовій техніці використовуються різні види швів, що створюють візуальні ефекти та зміцнюють структуру тканого полотна. Основні з них:

- **Просте полотняне плетіння** – базова техніка, у якій утокова нитка проходить через основу в шаховому порядку. Це найпоширеніший спосіб плетіння, що створює рівну та щільну поверхню.
- **Репсове плетіння** – нитка утоку проходить через дві або більше нитки основи, створюючи виразний рельєфний ефект. Використовується для формування фактурних деталей.
- **Діагональне (саржеве) плетіння** – утокові нитки зсуваються на один крок у кожному ряді, утворюючи косі лінії. Це надає виробу більшої гнучкості.
- **Петельне плетіння** – використовується для створення ворсистої поверхні та декоративних ефектів. Виглядає як виступаючі петельки, що додають гобелену об’ємності.
- **Вузликове плетіння** – застосовується для створення бахроми або орнаментальних вставок.

Під час освоєння цих технік ткачі створюють зразки, що допомагають вибрати найбільш підходящий варіант для конкретного гобелена.

Техніка плетіння «зароботка»

«Зароботка» – це особливий спосіб початку роботи над гобеленом, що забезпечує правильне закріплення основи та рівномірне формування краю. Процес включає кілька етапів:

1. **Підготовка основи** – після натягу ниток на станок закріплюється допоміжний ряд товстішої нитки або шнура, що слугує орієнтиром.
2. **Формування першого ряду** – утокова нитка проходить через кожну нитку основи, щільно притискаючись до нижнього краю.

3. **Закріплення першого шару** – для міцності проводиться кілька рядів полотняного плетіння, що утворюють стабільну основу.
4. **Рівномірний натяг** – важливо стежити за однаковим натягом ниток, щоб край не хвилювався і не стягувався.

Завдяки техніці «зароботка» гобелен отримує акуратний край, що запобігає його деформації під час роботи та експлуатації.

Тема 4: Замальовка ескізу гобелену

Створення замальовку ескізу є важливим етапом у роботі над гобеленом, оскільки він дозволяє візуалізувати майбутній проект, визначити композицію, кольорову палітру та технічні особливості. Перед тим як почати фактичне ткання, необхідно розробити детальний ескіз, що стане орієнтиром на всіх етапах виготовлення гобелену.

Етапи створення ескізу гобелену

1. **Вибір теми та концепції**
   Тема гобелену може бути різною і залежить від мети роботи, жанру та естетичних вподобань. Це можуть бути:

   - **Історичні мотиви** – сцени з історії, міфи, фольклор, легенди.
   - **Флористичні мотиви** – рослинні орнаменти, квіткові композиції.
   - **Абстракція та геометрія** – стилізовані форми, лінії, просторові композиції.
   - **Пейзажі або портрети** – зображення природи, людей чи тварин.
   - **Декоративні орнаменти** – традиційні узори, народні мотиви, етнічні стилі.

Після вибору теми важливо визначити стилістику гобелену. Це може бути класичний стиль, що нагадує стародавнє ткацтво, або сучасний, мінімалістичний підхід. Вибір стилю визначить подальшу техніку виконання та розташування елементів на ескізі.

2. **Композиційне рішення**
   Композиція є основою естетичної цілісності гобелену. Вона включає розміщення основних елементів і визначає загальний порядок зображення. Потрібно ретельно продумати:

- **Фокусну точку** – основний елемент, який буде привертати увагу глядача (наприклад, центральний об'єкт або персонаж).
- **Баланс елементів** – важливо, щоб композиція виглядала збалансовано, без перевантаження однієї частини ескізу.
- **Ритм і повтори** – для гармонії в композиції часто використовують повторювані елементи або симетрію, які створюють певний ритм.
- **Глибина та перспективу** – особливо в пейзажах, важливо передати простір, використовуючи принципи перспективи та світлотіні.

3. **Колірна гамма.**

Вибір кольорів є важливою складовою замальовки. Кольорова палітра має гармонійно відповідати задуму та виражати емоційний настрій гобелену:

Використовуються різні відтінки для створення контрастів або гармонійних поєднань.

Теплі кольори (червоний, оранжевий, жовтий) можуть створювати відчуття енергії, тепла та руху.

Холодні кольори (синій, зелений, фіолетовий) дарують відчуття спокою, глибини і простору.

Для створення об’єму використовують світлотінь, змінюючи відтінки кольорів.

Колір на ескізі допомагає передбачити, як виглядатиме готовий гобелен, а також визначає, які нитки потрібно буде вибрати для роботи.

4. **Техніка виконання та текстури**
   Кожен елемент гобелену має бути виконаний відповідно до техніки плетіння та його текстури. Ескіз також допомагає визначити, які техніки ткацтва будуть використані для досягнення потрібного ефекту:

   - **Вибір техніки плетіння** – для кожного елемента можна вибрати різні техніки: просте полотняне плетіння, репс, саржеве, петлею або вузликове плетіння.
   - **Текстури** – додатково в ескізі можна позначити, де використовуватимуться такі ефекти, як ворсиста поверхня, щільне або рідке переплетення ниток, створення об'ємних фрагментів.

5. **Розміри та пропорції**
   Після того як ескіз буде загалом складений, необхідно позначити точні розміри готового гобелену. Пропорції між елементами композиції мають бути збалансованими, тому важливо точно вказати розмір кожного елемента. Це дасть змогу підготувати основи для тканини та

зробити необхідну розмітку на станку.

6. **Остаточне доопрацювання ескізу**
   Після того як основні елементи ескізу визначені, можна приступати до додаткових деталей та коригувань:

   - Деталізація окремих частин, що потребують уточнення.
   - Оцінка загальної композиції та колірних поєднань.
   - Можна створити кілька варіантів ескізу або використовувати спеціальні кольорові маркери, щоб точно передати ідею.

Важливість ескізу в процесі ткацтва

Ескіз є основою для правильного розподілу роботи, а також дає уявлення про кінцевий вигляд гобелену. Він дозволяє передбачити складність технічних моментів та допомагає ткачеві уникнути помилок в процесі плетіння. Завдяки чіткому замальовуванню кожного елементу, ткач зможе зосередитися на технічних аспектах виконання, не турбуючись про композицію чи колір.

Таким чином, замальовка ескізу є важливим підготовчим етапом, який забезпечує точність, гармонійність і естетичність готового гобелену.

Тема 5: Історія виникнення декоративно-прикладного мистецтва "Розпис по тканині"

Розпис по тканині — це одна з найдавніших форм декоративно-прикладного мистецтва, що існувала в різних культурах і цивілізаціях. Його історія налічує тисячоліття, і ця техніка розвивалася паралельно з розвитком текстильного виробництва. Мистецтво розпису по тканині об'єднує художнє та практичне використання тканини, надаючи їй як естетичну, так і функціональну цінність.

Древні часи та античність

Перші спроби нанесення орнаментів на тканину можна побачити вже в Давньому Єгипті, Індії та Китаї. В Єгипті, зокрема, використовували техніку малювання на льняних тканинах для оздоблення одягу, накидок та декоративних елементів. В Індії розпис тканин, особливо шовкових,

розвивався через техніки батика, де використовувались різноманітні природні барвники для створення кольорових малюнків на тканині.
У Стародавньому Китаї також існувала традиція розпису по шовку, зокрема для виготовлення одягу для імператорської родини та ритуальних обрядів.

Середньовіччя

У середньовіччі розпис тканин став важливим елементом християнської релігійної культури. Віконні штори, оббивки, одяг священнослужителів та різноманітні церковні предмети часто розписувалися релігійними символами та біблійними сюжетами. В Європі того часу особливо розвинулася техніка нанесення малюнків на тканину за допомогою вишивки та акварельних фарб.

Новий час: Розвиток розпису по тканині в Європі та Азії

У XV-XVI століттях у Європі розпис по тканині почав розвиватися як декоративна техніка, зокрема на шовкових тканинах. Так, у Франції, Італії та Іспанії стали популярними техніки "мармурового" та "золотого" розпису на тканинах для аристократичних сімей. У цей час почали використовувати складніші методи нанесення малюнків на тканину, зокрема через трафаретні методи.
В Азії, зокрема в Японії та Китаї, в цей період також розвивалися техніки фарбування та розпису шовку, де часто використовувалися традиційні мотиви природи та фауни.

Модерн та індустріалізація

На межі XIX і XX століть розвиток індустріалізації в Європі та Північній Америці значно змінив техніки розпису по тканині. З'явилися нові барвники, що дозволили створювати яскраві, стійкі кольори, які не вицвітали після прання. У той час технології розпису на тканинах стали доступнішими для масового виробництва, і ця техніка перетворилася на важливу частину текстильної промисловості.
Відомі художники, такі як Огюст Роден, також зверталися до розпису тканини в своїх декоративних проектах.

Сучасний етап розвитку розпису по тканині

Сьогодні розпис по тканині є популярною технікою в декоративно-прикладному мистецтві, дизайні та моді. Сучасні технології, такі як цифровий друк, дозволяють створювати складні орнаменти та малюнки на тканинах, які раніше потребували б години ручної роботи. Однак класичні методи розпису по тканині, такі як батик або вільний розпис,

зберігають свою популярність серед художників та майстрів. Особливо популярні такі техніки в українському народному мистецтві, де вишивка та розпис використовуються як основні декоративні елементи на одязі та рушниках, створюючи неповторні орнаменти, які передають національні традиції та символіку.

Значення розпису по тканині

Розпис по тканині не тільки служить декоративним цілям, але й має глибоке символічне значення, яке відображає культуру та ідеї певної епохи чи регіону. Це мистецтво допомагає передати емоції, культурні традиції та духовні цінності, служить як важливий елемент для прикрашення святкових вбрань, ритуальних предметів, а також інтер’єрів. Сучасні художники використовують розпис для створення унікальних текстильних виробів, що стають частиною високої моди та арт-об'єктами.

Тема 6: Знайомство з різноманітними техніками розпису по тканині

Розпис по тканині — це одна з найдавніших та найцікавіших технік декоративного оздоблення текстилю, яка використовується для створення унікальних малюнків та орнаментів. Вона має багато варіацій, кожна з яких відзначається своїми методами та матеріалами.

Батик — традиційна техніка, яка передбачає нанесення воску на тканину перед фарбуванням. Віск створює бар’єри, що перешкоджають проникненню фарби, дозволяючи формувати складні багатоколірні композиції. Батик може бути гарячим (з використанням рідкого воску) або холодним (із застосуванням резервуючих складів).

Вільний розпис — метод, що не потребує використання воску чи трафаретів. Художник працює безпосередньо на тканині, наносячи фарбу пензлем або спеціальними маркерами. Цей підхід дає можливість створювати як деталізовані малюнки, так і абстрактні форми.

Трафаретний розпис — техніка, що передбачає нанесення фарби через спеціальні трафарети, що допомагає створювати чіткі й повторювані зображення. Вона широко використовується у виробництві одягу та текстильного декору.

Розпис по шовку — вишуканий метод, який використовує спеціальні фарби та тонкі пензлі для створення повітряних, напівпрозорих зображень. Для контролю розтікання фарби застосовується резервуючий контур, що утримує кольори в межах малюнка.

Кожна з цих технік має свої особливості, але всі вони дозволяють зробити тканину унікальною, перетворюючи її на витвір мистецтва.

Тема 7: Фарби в балонах: техніки роботи, особливості, використання в оздобленні одягу, догляд за виробами

Фарби в балонах є популярним засобом для декорування тканин завдяки своїй зручності у використанні та можливості створювати унікальні ефекти. Вони забезпечують рівномірне нанесення фарби, дозволяють працювати з градієнтами, розпиленням та текстурами, що робить їх ідеальним інструментом для сучасного дизайну одягу.

Техніки роботи

1. **Градієнтне нанесення** – плавний перехід від одного кольору до іншого, який створюється за рахунок зміни інтенсивності розпилення. Використовується для художніх ефектів, омбре-дизайну та нестандартного забарвлення тканини.
2. **Трафаретний метод** – фарба наноситься через вирізаний шаблон, що дозволяє отримати чіткі малюнки та орнаменти. Цей метод застосовується для нанесення логотипів, символів та графічних елементів.
3. **Розбризкування (сплеш-ефект)** – хаотичне нанесення фарби для створення абстрактних візерунків або ефекту бризок, що додає динамічності та унікальності виробу.
4. **Шари та текстури** – поєднання декількох шарів фарби для створення об’ємних ефектів або імітації фактур.

Особливості використання

- Фарби швидко висихають та добре закріплюються на тканині.
- Для збереження малюнка необхідно використовувати закріплювачі або прасувати тканину з вивороту після висихання фарби.

- Найкраще підходять для натуральних матеріалів (бавовна, льон), хоча можуть використовуватися і на синтетичних тканинах.

Використання в оздобленні одягу

Фарби в балонах активно застосовуються для створення:

- авторських принтів на футболках, куртках, джинсах;
- ексклюзивних аксесуарів (сумки, рюкзаки, взуття);
- модних арт-дизайнів із нестандартними ефектами (градієнти, розпливчасті форми, абстрактні композиції).

Догляд за виробами

- Прати вироби слід у делікатному режимі або вручну, використовуючи м’які мийні засоби.
- Уникати агресивних чистячих речовин та високих температур при пранні та прасуванні.
- Для довговічності малюнка рекомендується фіксація термічною обробкою або спеціальними засобами.

Фарби в балонах дають змогу експериментувати з дизайном, відкриваючи безмежні можливості для творчого оздоблення одягу.

Тема 8: Текстильні та звичайні фломастери з фарбою: техніки роботи, відмінні особливості, використання в оздобленні одягу

Фломастери з фарбою є зручним інструментом для розпису тканин, що дозволяє створювати як прості малюнки, так і складні художні композиції. Вони використовуються для персоналізації одягу, створення декоративних елементів і нанесення авторських принтів.

Техніки роботи

1. **Контурний розпис** – використання фломастерів для створення чітких ліній, деталей та обрисів малюнка. Часто застосовується для графічного

дизайну та каліграфічних написів.

2. **Розтушовування** – техніка, що дозволяє створити ефект акварельного малюнка. Для цього малюнок змочують водою або спиртом, розмиваючи контури. Найкраще підходить для текстильних фломастерів на водній основі.
3. **Штрихування** – нанесення паралельних або перехресних ліній для створення об’єму та глибини.
4. **Поєднання з іншими техніками** – малюнок фломастерами може комбінуватися з трафаретами, штампами, фарбами в балонах або вільним розписом пензлем.

Відмінні особливості

- **Текстильні фломастери** спеціально розроблені для роботи з тканинами, мають стійкі пігменти та не вицвітають після прання.
- **Звичайні фломастери з фарбою** можуть використовуватися для розпису тканини, але потребують додаткового закріплення (наприклад, прасуванням або фіксуючим лаком).
- Текстильні фломастери часто мають тонкі та товсті наконечники, що дозволяє варіювати товщину ліній.

Використання в оздобленні одягу

- **Персоналізація одягу** – нанесення імен, дат, написів або авторських ілюстрацій на футболки, сорочки, куртки та аксесуари.
- **Розпис джинсового одягу** – створення графічних малюнків на джинсах, куртках, рюкзаках.
- **Оновлення старих речей** – маскування дефектів одягу за допомогою декоративного розпису.
- **Текстильні принти** – створення унікальних орнаментів та патернів без використання друку.

Фломастери для тканини є доступним і простим способом прикрасити одяг, зробити його унікальним та виразним.

Тема 9: Акрилові текстильні фарби: особливості, техніки роботи, використання в оздобленні одягу

Акрилові текстильні фарби є одним із найпопулярніших матеріалів для розпису тканин. Вони дозволяють створювати унікальні та довговічні декоративні елементи на одязі, взутті, аксесуарах. Завдяки своїм характеристикам акрилові фарби добре закріплюються на тканині, не вицвітають і не тріскаються, а їхня широка палітра кольорів дає можливість реалізувати будь-які творчі ідеї.

Особливості акрилових текстильних фарб:

- **Стійкість** – після висихання фарби утворюють еластичний шар, який не розтріскується і витримує численні прання.
- **Гнучкість** – на відміну від деяких інших фарб, акрилові не роблять тканину жорсткою або ламкою, залишаючи її м’якою на дотик.
- **Яскравість кольорів** – насичені пігменти забезпечують хороше покриття навіть на темних тканинах, при цьому кольори зберігають інтенсивність протягом тривалого часу.
- **Швидке висихання** – фарби висихають протягом 30-60 хвилин, що прискорює процес створення малюнків.
- **Закріплення термічним способом** – для довговічності розпису необхідно прогладити виріб праскою через пергамент або тканину, що забезпечує надійне зчеплення фарби з матеріалом.
- **Можливість нанесення на різні види тканин** – фарби добре працюють із бавовною, льоном, джинсовими матеріалами, а також деякими синтетичними тканинами.

Техніки роботи з акриловими фарбами:

- **Вільний художній розпис** – техніка, що дозволяє створювати індивідуальні малюнки за допомогою пензлів або губок. Вона підходить для абстрактного розпису, флористичних мотивів, авторських ілюстрацій.
- **Трафаретний розпис** – застосовується для нанесення рівномірних узорів та написів. Готові трафарети можуть бути як геометричними, так і тематичними.
- **Градієнтне змішування кольорів (омбре)** – створює ефект плавного переходу між відтінками, що часто використовується в сучасному дизайні.
- **Штампування та текстурні ефекти** – передбачає нанесення фарби за допомогою штампів, сіток або інших текстурних матеріалів для отримання цікавих візерунків.
- **Поєднання з іншими декоративними елементами** – акриловий

розпис часто комбінують із вишивкою, аплікаціями, використанням стразів, бісеру та паєток для створення складних дизайнерських композицій.

Використання в оздобленні одягу:

Акрилові фарби відкривають широкі можливості для індивідуалізації текстильних виробів. Найчастіше вони використовуються для декорування:

- футболок, світшотів та худі – нанесення авторських малюнків, написів, принтів;
- джинсового одягу – розпис курток, штанів, спідниць;
- взуття – фарбування кедів, кросівок, тканинних туфель;
- сумок та рюкзаків – створення стильних візерунків та доповнення образу.

Також акриловий текстильний розпис активно застосовується в сценічному костюмі, створенні тематичного та етнічного одягу, модних експериментальних колекціях.

Догляд за виробами з акриловим розписом:

Щоб малюнок довше зберігав свою яскравість і цілісність, рекомендується:

- прати вироби вручну або в делікатному режимі при температурі не вище 30°C;
- не використовувати агресивні мийні засоби та відбілювачі;
- прасувати лише з виворітного боку, щоб не пошкодити фарбу.

Завдяки акриловим текстильним фарбам кожен може реалізувати свої дизайнерські ідеї та створити неповторні елементи декору для одягу, роблячи його унікальним і стильним.

Тема 10: Історія виникнення та поширення техніки “Батік”

Техніка “батік” є однією з найдавніших і найцікавіших форм текстильного мистецтва. Вона полягає у розписі тканини за допомогою воску і фарб, що дозволяє створювати унікальні візерунки і дизайни.

Слово “батік” походить від індонезійського слова *"ambatik"*, що означає "пунктирний малюнок" або "малювати". Вважається, що ця техніка виникла в Індонезії, зокрема на Яві, і набула великого поширення в інших частинах Південно-Східної Азії.

2. Ранній розвиток

Історія батіку бере свій початок більше ніж 2 000 років тому. Перші згадки про техніку батік з'являються в стародавніх індійських текстах. У давні часи тканини для розпису виготовляли з натуральних матеріалів, таких як бавовна, шовк, або навіть льон, які потім фарбували натуральними барвниками з рослин або комах. Техніка була надзвичайно популярною в Індії, Китаї, Малайзії та на Яві, де її використовували для створення одягу, ритуальних предметів, а також текстильних виробів для декорування будинків.

3. Батік в Індонезії

Особливу роль у розвитку батіку зіграла Індонезія, зокрема острів Ява. Тут техніка була доведена до високого рівня мистецтва. Здавна батік використовувався для створення розкішних тканин для одягу, таких як саронги і блузи. У 19 столітті індонезійський батік став важливою частиною культурної спадщини. Відомо, що батік був предметом торгових операцій, його продавали на ринках і вивозили за межі Індонезії.

4. Техніка розпису та інструменти

Класичний батік включає в себе кілька етапів. Спочатку на тканину наноситься восковий малюнок, який створюється за допомогою спеціального інструменту — *canting* (глиняний або металевий наконечник, через який восковий розчин наноситься на тканину). Після того, як візерунок накладено, тканина фарбується. Потім восковий шар видаляється, і на тканині залишаються яскраві, чітко окреслені візерунки. Цей процес дозволяє створювати дуже детальні і складні дизайни, а також поєднувати різні кольори та текстури.

5. Поширення батіку по світу

З часом техніка батік поширилася з Індонезії до інших країн. Завдяки торговим шляхам та культурним контактам, батік почав з'являтися в таких країнах, як Малайзія, Таїланд, Індія, Китай і навіть в Європі. В Європі батік вперше з'явився в кінці 19 століття, коли з’явилася велика популярність текстильного мистецтва та колекціонування екзотичних виробів.

В кінці 20 століття батік став надзвичайно популярним у моді. Дизайнери почали активно використовувати цю техніку для створення одягу, аксесуарів, а також для декорування інтер'єрів. Батік відомий своєю унікальністю, так як кожен виріб, виконаний в цій техніці, є неповторним.

6. Сучасне використання техніки батік

Сьогодні батік широко застосовується в модному дизайні, особливо для створення одягу, тканин для інтер'єрів, а також для створення декоративних елементів. Батік є важливою частиною культурної спадщини багатьох народів, і його техніка продовжує розвиватися і вдосконалюватися.

Техніка батік стала популярною завдяки своїй здатності поєднувати різноманітні кольори і малюнки на тканинах, створюючи неповторний художній ефект. Вона використовується не тільки в класичному вигляді для створення традиційних елементів одягу, а й для створення сучасних модних тенденцій. Завдяки інноваціям у використанні різноманітних фарб та інструментів, сучасний батік продовжує здивувати своєю красою і витонченістю.

Тема 11: Різноманітні способи розпису тканини: “Вільний розпис”, матеріали та інструменти

Вільний розпис – це одна з найпопулярніших технік декоративного розпису тканини, яка дозволяє створювати індивідуальні та унікальні малюнки без використання трафаретів або шаблонів. Цей метод дозволяє художнику працювати вільно, даючи змогу експериментувати з кольором, формами та композицією. Вільний розпис відкриває можливості для творчості, дозволяючи створювати як абстрактні, так і детальні, сюжетні малюнки на тканині.

Матеріали для вільного розпису тканини:

1. **Фарби для тканини:**
   Вибір фарб для розпису тканини має велике значення для досягнення бажаного ефекту. Найпоширеніші варіанти:

   - **Акрилові фарби** – найбільш популярні для розпису, оскільки вони швидко сохнуть, не розтікаються і утворюють еластичну плівку на тканині. Вони добре тримаються на різних матеріалах і витримують прання.

- **Анілінові барвники** – мають яскраві кольори і добре проникають у волокна тканини, що робить їх ідеальними для отримання насичених відтінків.
- **Реактивні барвники** – використовуються для фарбування тканин, що зберігає їх м'якість та еластичність, зберігаючи при цьому глибину кольору.

2. **Інструменти для нанесення малюнка:**

- **Пензлі** – основний інструмент для вільного розпису. Вони бувають різних розмірів і форм (плоскі, круглі, точкові), що дозволяє художнику працювати з різними техніками і деталями малюнка.
- **Губки** – використовуються для створення м’яких переходів кольору, ефектів затінення або для нанесення текстурних штрихів.
- **Маркери для тканини** – зручні для тонких ліній і деталізованих малюнків. Вони часто використовуються для контурів або дрібних елементів малюнка.
- **Палітра** для змішування фарб допомагає створювати нові відтінки та досягати бажаного ефекту кольору.

3. **Закріплювачі та додаткові засоби:**

- **Закріплювачі фарб** – це спеціальні засоби, які дозволяють закріпити малюнок на тканині після висихання фарби, щоб запобігти його змиванню при пранні.
- **Прасування** – після висихання фарби виріб прогладжують через пергамент або тканину, що допомагає закріпити фарбу та зробити малюнок більш стійким до зовнішніх впливів.

Техніки вільного розпису:

- **Абстрактний розпис** – застосовується для створення виразних, динамічних композицій, де важливі кольорові поєднання та фактури, а не чітке зображення об'єктів. Такий стиль дозволяє художнику працювати вільно, без обмежень, виражаючи свої емоції та ідеї через форму і колір.
- **Сюжетний розпис** – тут художник може зображати конкретні об’єкти, такі як квіти, пейзажі, тварини чи портрети. Цей підхід потребує більшої уваги до деталей і техніки малювання, щоб зберегти пропорції і чіткість ліній.
- **Градієнтне змішування кольорів** – за допомогою пензля або губки художник може створити плавні переходи між кольорами, ефект "омбре", коли кольори м'яко переходять один в інший.
- **Стилізація та графіка** – малюнки виконуються в стилізованій або

графічній формі, часто з використанням чітких контурів та простих ліній, що дає стильний та сучасний вигляд виробу.

Переваги вільного розпису:

1. **Індивідуальність і унікальність:** Оскільки кожен малюнок виконується вручну, кожен виріб є неповторним. Це дозволяє створювати індивідуальний стиль для одягу чи аксесуарів.
2. **Творча свобода:** Вільний розпис дає художнику можливість реалізувати найсміливіші ідеї, експериментувати з кольорами, формами та текстурами.
3. **Універсальність:** Техніка застосовується на різних тканинах: від бавовни до синтетичних матеріалів, на одязі, сумках, шляпах та навіть домашньому текстилі.

Використання вільного розпису в дизайні одягу:

Вільний розпис активно використовують для оздоблення модного одягу та аксесуарів. Цей метод дозволяє створювати унікальні футболки, сукні, джинси, сумки та навіть взуття. Багато дизайнерів використовують розпис як основний елемент колекцій, надаючи виробам ексклюзивності. Крім того, вільний розпис часто поєднується з іншими техніками, такими як вишивка, аплікація чи трафаретний розпис, для досягнення більш складних декоративних ефектів.

У результаті, вільний розпис тканини – це не лише техніка, а й можливість виразити своє мистецтво на текстилі, створюючи справжні шедеври.

Тема 12: “Холодний батік”. Матеріали та інструменти (відмінні особливості, використання в оздобленні одягу)

Холодний батік – це одна з технік розпису тканини, яка не вимагає застосування гарячого воску, на відміну від традиційного батіку. Це дозволяє використовувати різноманітні фарби та матеріали, що дають можливість досягати різних декоративних ефектів без використання високих температур. Холодний батік став популярним у декоративно-прикладному мистецтві завдяки простоті роботи і безпечності для художника.

Матеріали для холодного батіку:

1. **Фарби для тканини:**
   - **Акрилові фарби для тканини** – широко використовуються в холодному батіку через їхню стійкість, яскравість кольору та простоту нанесення. Вони швидко висихають і добре тримаються на тканині.
   - **Реактивні барвники** – використовуються для більш інтенсивного забарвлення тканини, добре проникають у волокна і дають рівномірний колір. Вони мають високу стійкість до прання.
   - **Анілінові барвники** – дають насичений колір і відмінно підходять для створення плавних переходів та фарбування великих площ.
2. **Розчинники та закреплювачі:**
   - Для більш чітких ліній і контурів часто використовуються розчинники, які допомагають розріджувати фарбу. Закріплювачі, які додаються після завершення роботи, допомагають фарбі краще фіксуватися на тканині і запобігають її змиванню при пранні.

Інструменти для холодного батіку:

1. **Пензлі та губки:**
   - **Пензлі** різних розмірів (від тонких для малих деталей до великих для основних площ) використовуються для нанесення фарби на тканину.
   - **Губки** дозволяють створювати м’які переходи кольорів і забезпечують ефект розпливу, що характерно для деяких стилів батіку.
2. **Маркери для тканини:**
   - Зручні для створення чітких ліній, контурів і малих деталей. Маркери дозволяють робити точні контури, що важливо для складних малюнків.
3. **Трафарети та контури:**
   - Іноді для отримання чітких ліній використовуються трафарети. Це дає змогу забезпечити рівні лінії і допомогти в малюнках, де необхідно чітко виділити деталі.
4. **Фіксуючі засоби:**
   - Після завершення малюнка, щоб фарба краще закріпилася, використовують спеціальні фіксатори, які додаються до фарб. Це допомагає підвищити стійкість кольору та захистити малюнок від

зовнішніх впливів.

Особливості холодного батіку:

- **Безпечність:** Техніка холодного батіку не вимагає роботи з високими температурами, тому вона безпечна для домашнього використання і не потребує спеціального обладнання.
- **Швидкість роботи:** На відміну від традиційного гарячого батіку, холодний метод дозволяє значно скоротити час, необхідний для створення малюнка, оскільки фарба не потребує прогріву.
- **Широкий вибір матеріалів:** Можна використовувати різні типи тканини (бавовна, шовк, льон, синтетика) та фарби для досягнення різних декоративних ефектів.
- **Гнучкість у застосуванні:** Вільне нанесення фарб дозволяє працювати як з простими, так і з більш складними малюнками. Це робить холодний батік доступним для широкого кола художників і дизайнерів.

Використання холодного батіку в оздобленні одягу:

Холодний батік активно використовується для створення авторських колекцій одягу та аксесуарів. Ця техніка дозволяє дизайнерам додавати індивідуальність кожному виробу, створюючи унікальні малюнки, які не можна повторити.

- **Одяг:** Сукі, футболки, шалі, спідниці, плаття, а також елементи для костюмів – усі ці вироби можуть бути прикрашені за допомогою холодного батіку. Малюнки можуть бути абстрактними, природними (квіти, пейзажі) або геометричними.
- **Аксесуари:** Шарфи, сумки, головні убори, навіть взуття – всі ці предмети стають унікальними завдяки вільному розпису тканини. Це дозволяє створювати стильні і оригінальні речі для будь-якого випадку.
- **Декорування інтер’єру:** Холодний батік також використовується для прикрашення текстилю в інтер’єрі. Наприклад, можна використовувати техніку для розпису штор, подушок, покривал та інших елементів декору.

Використання холодного батіку в дизайні одягу дозволяє реалізувати найсміливіші ідеї, що надає виробам індивідуальність та шарм. Відмінність цієї техніки в тому, що вона не потребує високих температур, тому її можна використовувати в будь-яких умовах, роблячи процес розпису простим і доступним.

Тема 13: “Гарячий батік”. Матеріали та інструменти (відмінні особливості, використання в оздобленні одягу)

Гарячий батік – це одна з найбільш давніх і популярних технік розпису тканини, яка передбачає використання гарячого воску для створення малюнка на тканині. Ця техніка дозволяє досягти унікальних ефектів і створювати живі, яскраві малюнки з чіткими контурами, які не змиваються і не втрачають своєї яскравості. Основною особливістю гарячого батіку є використання воску для фіксації малюнка, що дозволяє фарбам не змішуватися між собою.

Матеріали для гарячого батіку:

1. **Віск:**
    - Основним матеріалом для гарячого батіку є віск, який використовується для закріплення малюнка на тканині. Зазвичай застосовують **парафіновий віск**, але іноді використовують спеціальні суміші воску з іншими компонентами (каніфоль, бджолиний віск).
    - Віск розтоплюється на спеціальному обладнанні і наноситься на тканину за допомогою спеціальних інструментів, таких як дотикальні писачки (для тонких ліній) або трубочки.
2. **Барвники:**
    - Для гарячого батіку використовуються спеціальні **реактивні барвники**, які проникають у тканину, не розмиваючись. Вони дають яскраві, насичені кольори і відмінно тримаються після прання.
    - Барвники можуть бути **рідкими** або **порошковими**, що також дає можливість змінювати насиченість кольору залежно від потреби.
3. **Розчинники та закреплювачі:**
    - **Розчинники** використовуються для розведення фарб, щоб забезпечити оптимальну консистенцію для нанесення.
    - **Закріплювачі** допомагають зафіксувати колір на тканині після того, як малюнок завершено. Це необхідно для того, щоб малюнок не розмивався і не втрачав яскравості.

Інструменти для гарячого батіку:

1. **Писачок:**

    - Писачок – це інструмент для нанесення розтопленого воску на тканину. Він має різні насадки, що дозволяють малювати як тонкі, так і більш широкі лінії. Зазвичай писачок використовують для створення чітких контурів малюнка.
2. **Шаблони та трафарети:**

    - Для створення більш складних малюнків і точних ліній можуть використовуватися трафарети та шаблони. Вони допомагають забезпечити рівномірність і чіткість ліній.
3. **Тканина для батіку:**

    - Тканина для гарячого батіку повинна бути натуральною, переважно **шовк, бавовна** або **льон**. Ці матеріали добре поглинають фарбу та дозволяють створювати яскраві малюнки. Шовк є найбільш популярним, оскільки він має ідеальну текстуру для візуальних ефектів.
4. **Поглиначі фарби та кисті:**

    - Для нанесення барвників на тканину використовуються спеціальні **кисті**. Вони можуть бути різних форм і розмірів, залежно від потрібного ефекту.
    - Для забезпечення рівномірного покриття тканини застосовуються **поглиначі** (наприклад, губки), які допомагають рівномірно розподіляти барвник по поверхні.

Особливості гарячого батіку:

- **Чіткість ліній і контурів:** Завдяки використанню воску гарячий батік дозволяє створювати чіткі і чітко обмежені малюнки. Віск запобігає змішуванню фарб, що дозволяє отримати деталі з чіткими контурами.
- **Яскравість і насиченість кольору:** Барвники, що використовуються для гарячого батіку, дають яскраві і насичені кольори, які залишаються незмінними навіть після прання.
- **Довговічність:** Віск забезпечує надійне фіксування фарб, тому вироби, оформлені за допомогою цієї техніки, можуть зберігати свій вигляд навіть після тривалого використання та прання.

Використання гарячого батіку в оздобленні одягу:

1. **Оздоблення одягу:**

    - Гарячий батік використовується для створення неповторних

малюнків на різноманітних одязі: сукнях, блузах, шовкових хустках, шалях, сукнях. Техніка дозволяє створювати як прості, так і складні орнаменти.

2. **Аксесуари:**

    - Дизайнери часто використовують гарячий батік для створення оригінальних аксесуарів, таких як шарфи, сумки, шапки, які прикрашаються яскравими малюнками і контрастними кольорами.

3. **Інтер'єр:**

    - Гарячий батік не обмежується тільки одягом. Цю техніку використовують також для декорування текстильних елементів інтер'єру – штор, покривал, подушок, накидок для меблів. Малюнки можуть бути абстрактними або природними (квіти, пейзажі, геометричні форми), що додає вишуканості та унікальності інтер'єру.

4. **Модні колекції:**

    - Гарячий батік активно використовується в модних колекціях, особливо для створення етнічних, арт-деко або авангардних стилів. У поєднанні з іншими техніками декоративного оздоблення, батік надає колекціям особливого шарму та індивідуальності.

Гарячий батік є вишуканою і неповторною технікою, що дозволяє створювати дивовижні малюнки на тканині, які не тільки прикрашають одяг, але й роблять його унікальним. Техніка вимагає особливих навичок, але надає безмежні можливості для творчості в декоративному мистецтві.

Тема 14: Розпис виробів в техніці "Вузлового батіка". Матеріали та інструменти (відмінні особливості, використання в оздобленні одягу)

Вузловий батік — це одна з технік розпису тканини, що базується на використанні вузлів для створення цікавих, абстрактних малюнків і ефектів. Вона відома своєю простотою і здатністю створювати унікальні орнаменти на тканині завдяки спеціальній техніці зв'язування тканини в

вузли перед фарбуванням.

Матеріали для вузлового батіку:

1. **Тканина:**
    - Для вузлового батіку використовуються **натуральні тканини**, такі як **бавовна**, **шовк** або **льон**. Це дозволяє фарбам добре проникати в тканину, а після розв’язування вузлів утворюються неповторні візерунки.
2. **Барвники:**
    - **Реактивні барвники** або **акрилові барвники для текстилю** — це основні матеріали, які використовуються для фарбування тканини. Вони дають яскраві, стійкі кольори і добре утримуються на матеріалі навіть після прання.
    - Барвники часто розводяться водою, щоб отримати необхідну консистенцію для забарвлення тканини.
3. **Віск або пасти для фіксації:**
    - У деяких випадках для фіксації фарби в процесі узв'язування тканини використовують **віск** або спеціальні **пасти для тканини**. Це дозволяє досягти чітких ліній між кольорами в місцях, де тканина була зафіксована вузлом.

Інструменти для вузлового батіку:

1. **Кисті:**
    - Для нанесення фарб на тканину використовуються **різні кисті**. Це можуть бути як тонкі кисті для малювання деталей, так і широкі для покриття великих площ.
2. **Нитки для зв'язування:**
    - Для створення вузлів використовуються **міцні нитки**. Зазвичай вони повинні бути досить міцними, щоб утримати тканину в потрібному положенні під час фарбування.
3. **Пластикові або дерев’яні палиці:**
    - Після створення вузлів часто використовуються **палиці** або **трубочки** для обережного натягування тканини, що забезпечує рівномірний розподіл фарби.
4. **Фарбувальні контейнери:**
    - Для нанесення фарб використовуються **контейнери для розчинення барвників** або **пластикові ємності** для полегшення

процесу нанесення.

Особливості техніки вузлового батіку:

1. **Створення абстрактних візерунків:**
    - Техніка вузлового батіку дозволяє створювати **неповторні абстрактні візерунки**. Кожен вузол на тканині утримує фарбу в певних місцях, а звільнена частина тканини залишається білою або приймає відтінки іншого кольору.
2. **Ефект градієнта:**
    - В результаті зв'язування тканини в вузли утворюється **градієнт кольору** або **незвичайні плями**, які можуть мати плавний перехід від одного кольору до іншого.
3. **Чіткість і м'якість переходів:**
    - Завдяки вузловому методові фарба не поширюється за межі вузлів, що дозволяє створювати **чіткі межі між кольорами** та візерунками, що робить малюнок стильним і яскравим.

Використання вузлового батіку в оздобленні одягу:

1. **Декорування одягу:**
    - Вузловий батік часто застосовується для **декорування одягу**, особливо у створенні **унікальних візерунків** на сукнях, блузах, топах та шовкових шарфах. Техніка дозволяє отримати цікавий та ефектний результат, додаючи легкості та художнього вигляду одягу.
2. **Аксесуари:**
    - Вузловий батік може бути використаний для створення оригінальних **аксесуарів**, таких як сумки, хустки, чоботи, шарфи. Такий декор робить ці елементи неповторними і стильними.
3. **Інтер’єр:**
    - Цю техніку також можна використовувати для декорування інтер’єрних елементів, таких як штори, наволочки, покривала та інші текстильні вироби. Різноманітні візерунки, створені вузловим батіком, додають інтер’єру вишуканості та індивідуальності.

Переваги техніки вузлового батіку:

1. **Унікальність кожного виробу:**

- Завдяки техніці вузлового батіку, кожен виріб стає абсолютно унікальним, оскільки візерунки неможливо відтворити точно такими ж.

2. **Різноманітність ефектів:**

   - Техніка дозволяє створювати різні ефекти, від ніжних переходів кольору до яскравих плям і контрастних візерунків, що додає великі можливості для творчості.

3. **Простота виконання:**

   - Вузловий батік є однією з простих технік розпису тканини, оскільки він не потребує спеціальних навичок для нанесення складних малюнків. Водночас результат може бути дуже вражаючим і професійно виконаним.

Таким чином, вузловий батік є універсальною і доступною технікою для створення художніх малюнків на тканині, що дозволяє декорувати не лише одяг, але й різні текстильні вироби, надаючи їм стильного та неповторного вигляду.

Тема 15: Додаткові ефекти в техніці “Батік”

Техніка батіку є надзвичайно багатогранною, і з часом з’явилися різноманітні додаткові ефекти, які значно розширюють можливості для творчості та дозволяють створювати більш складні, виразні й оригінальні візерунки на тканинах. Ці ефекти допомагають зробити кожен виріб унікальним і привернути увагу до деталей.

1. Ефект “крапель” або “брызги”:

Цей ефект досягається шляхом точкового нанесення барвників або спеціальних паст на тканину, що викликає непередбачуване поширення фарби. Для цього використовуються:

- Спеціальні щітки або пензлики.
- **Способи:** Фарбу можна капати на тканину або обприскувати її, створюючи ефект крапель.
- Цей метод дозволяє створювати красиві плями, що нагадують краплі води або природні ефекти, і додає виробу особливого вигляду, що

нагадує абстракцію або природу.

2. Ефект “градієнт” (плавний перехід кольорів):

Цей ефект полягає в поступовому переході від одного кольору до іншого, створюючи плавні переходи, що виглядають дуже елегантно.

- Для досягнення ефекту градієнта барвник наноситься поступово, починаючи з одного кольору і додаючи інший, поки не отримається бажаний перехід.
- Цей ефект часто використовується для створення фонів або для зображення природи (наприклад, неба або моря).

3. Ефект "маскування" (накладання візерунків):

Цей ефект дозволяє створювати складні малюнки, додаючи різноманітні текстури на тканину:

- **Маскування** досягається за допомогою спеціальних матеріалів, таких як **клей для батіку**, який використовується для створення "масок" або блокувань кольору. Місця, покриті клеєм, не пропускають барвник, і на тканині з’являється малюнок.
- Для маскування використовуються також тканинні **шаблони** або **трафарети**, які накладаються на тканину і запобігають проникненню барвників в певні ділянки тканини.

4. Ефект “текучих ліній” або “смуг”:

Для цього ефекту використовуються методи, при яких фарба наноситься тонкими лініями, що поступово розтікаються по тканині, створюючи ефект «текучості». Це можуть бути як горизонтальні, так і вертикальні лінії, що надають виробу динамічності.

- Для досягнення ефекту важливо правильно вибирати консистенцію фарб і визначати час їх нанесення, щоб фарба могла розтікатися без втрати чіткості.

5. Ефект "тиснення" або "вузли":

Цей ефект застосовується в техніці **вузлового батіку**. За допомогою **вузлів**, тканина запечатуються в окремих ділянках, що запобігає проникненню фарби в певні місця. Як результат, ці ділянки залишаються білими або злегка забарвленими, утворюючи цікаві візерунки.

- Можна використовувати як **шнурки**, так і **нитки**, що допомагають створювати різноманітні варіанти візерунків.

6. Ефект “кристалізації” (сіль для батіку):

Цей ефект досягається шляхом нанесення на ще вологу тканину **сіль**. Після цього тканина залишають до висихання. Кристали солі, що утворюються, створюють цікаві текстурні ефекти на поверхні тканини, нагадуючи природні візерунки.

- **Різні типи солі** (кам’яна, морська, йодована) можуть давати різний ефект — від м’яких, ніжних плям до більш виразних, грубих кристалічних структур.

7. Ефект "поетапного фарбування" (омбре):

Цей ефект полягає в використанні техніки поетапного фарбування, де тканина спочатку фарбується в один колір, а потім поступово додаються інші відтінки для досягнення плавних переходів.

- Цей метод часто використовується для створення **омбре** ефекту, який є популярним у сучасному дизайні одягу та аксесуарів.

8. Ефект "печворк" (пачки фарб):

Цей ефект досягається за допомогою нанесення фарб в різних формах, які нагадують квадрати або прямокутники. Це може бути виконано як вручну, так і за допомогою спеціальних шаблонів, що дозволяє створювати акуратні прямі лінії та чіткі форми.

9. Ефект "контурного малюнка":

Цей ефект полягає в застосуванні спеціальних **контурних фарб** або **паст** для того, щоб створити чіткі, рівні лінії навколо елементів малюнка. Це дає можливість отримати ефект високої деталізації, підкреслюючи основні елементи композиції.

Використання додаткових ефектів у батіку дозволяє дизайнерам і художникам працювати з різноманітними варіантами візуальних ефектів, що в результаті надає кожному виробу індивідуальність та ексклюзивність. У поєднанні з основними техніками батіку, такі додаткові ефекти можуть бути ефективно застосовані для створення як класичних, так і сучасних малюнків на тканині.

Тема 16: Закріплення фарб. Помилки, дефекти та їх усунення

Закріплення фарб є важливим етапом у процесі розпису тканини, оскільки він визначає стійкість малюнка до вицвітання, стирання та прання. Правильне закріплення фарб дозволяє забезпечити довговічність розпису, зберігаючи його яскравість і насиченість кольору.

1. Методи закріплення фарб:

Закріплення фарб на тканині може здійснюватися різними способами в залежності від типу фарби та її властивостей. Найпоширеніші методи включають:

- **Термічне закріплення:** Після нанесення фарби тканина піддається тепловій обробці — прасування за допомогою гарячої праски (температура 140-160 градусів за Цельсієм) через чисту тканину або використання спеціальної термопреси. Цей метод підходить для акрилових, текстильних і деяких типів фарб на водній основі.

- **Випікання:** Для деяких типів фарб, наприклад для фарб на основі воску або деяких видів акрилу, може знадобитися випікання тканини в печі при певній температурі (200-250 градусів). Це дозволяє закріпити фарбу в тканину на молекулярному рівні.

- **Закріплення хімічними засобами:** Для деяких видів фарб застосовуються спеціальні хімічні закріплювачі, які наносяться на тканину після її розпису. Такі засоби можуть бути у вигляді спреїв, паст або рідин. Вони активуються під час сушіння або теплової обробки, зміцнюючи кольори.

- **Замочування в сольовому розчині:** Для деяких типів фарб, наприклад, для фарб на основі індиго або інших натуральних барвників, тканину можна замочити в сольовому розчині, що допоможе закріпити кольори і зробить малюнок стійким до стирання.

2. Помилки, дефекти та їх усунення:

Під час закріплення фарб можуть виникати різноманітні дефекти, які знижують якість кінцевого результату. Основні помилки та способи їх усунення:

- **Розтікання фарби:**

    - **Причини:** Занадто велика кількість фарби на тканині, неправильно підібрана консистенція фарби, або фарба не була належним чином закріплена.

    - **Усунення:** Для уникнення розтікання фарби необхідно використовувати помірну кількість фарби та дотримуватися правильної техніки нанесення. При використанні водорозчинних фарб бажано давати їй достатньо часу для висихання перед закріпленням. Крім того, треба бути обережним при застосуванні термічної обробки — температура не повинна бути занадто високою.
- **Вицвітання кольору:**
    - **Причини:** Недостатнє закріплення фарби, занадто короткий час термічної обробки або використання неякісних фарб.
    - **Усунення:** Для запобігання вицвітанню необхідно ретельно дотримуватися часу та температури закріплення. Також важливо використовувати якісні фарби, що призначені для текстилю, і правильно дотримуватися інструкцій виробника.
- **Відсутність закріплення фарби:**
    - **Причини:** Якщо фарба не була закріплена належним чином, вона може змиватися при пранні або при контакті з водою.
    - **Усунення:** У цьому випадку слід повторно нанести фарбу на тканину і провести процес закріплення згідно з інструкцією.
- **Неоднорідність кольору (плями):**
    - **Причини:** Нерівномірне нанесення фарби, неякісне змішування фарб або неправильне використання інструментів.
    - **Усунення:** Для уникнення цього дефекту важливо використовувати чисті інструменти і правильно змішувати фарби. При нанесенні фарби на тканину слід рівномірно розподіляти її по всій поверхні.
- **Втрата чіткості малюнка:**
    - **Причини:** Якщо фарба була надто рідкою або нанесена без достатньої точності, малюнок може бути нечітким або розмитим.
    - **Усунення:** Для відновлення чіткості малюнка слід нанести фарбу тонким шаром, використовуючи правильну техніку нанесення, та дати їй достатньо часу для висихання перед закріпленням.
- **Злипання тканини або фарби:**
    - **Причини:** Якщо тканина не була добре закріплена або фарба не висохла до кінця перед тим, як вона була складена або згорнута, тканина може злипнутися.
    - **Усунення:** Після нанесення фарби та її закріплення потрібно дати тканині повністю висохнути, перш ніж її складати чи зберігати.

3. Поради щодо усунення дефектів:

- **Перевірка якості фарби:** Завжди слід перевіряти якість фарб перед використанням, особливо якщо вони не зовсім нові або були неправильно зберігані.
- **Техніка нанесення фарби:** Дотримання правильної техніки нанесення фарби (легкі рухи пензлем, не надто велика кількість фарби) допоможе уникнути багатьох дефектів.
- **Тестування фарб перед основною роботою:** Завжди перевіряйте, як фарба веде себе на невеликому відрізку тканини перед нанесенням на весь виріб.

Правильне закріплення фарб і усунення дефектів є ключовим етапом у розпису тканини. Цей процес забезпечує довговічність малюнка та дозволяє отримати бажаний результат без шкоди для якості та вигляду тканини.

Тема 17: Створення фактурних поверхонь за допомогою оздоблення

Створення фактурних поверхонь в дизайні одягу та текстилю є важливою складовою сучасних технологій оздоблення, що дозволяє додати виробам об’єм, глибину та інтерес. Це досягається шляхом використання різноманітних методів та технік обробки тканини, які створюють ефекти, що змінюють її вигляд та структуру. Оздоблення може варіюватися від простих технік до складних, які вимагають спеціальних інструментів і матеріалів.

1. Техніки створення фактурних поверхонь:

- **Плісировка:** Один з найпоширеніших способів створення фактурних поверхонь — це плісировка, яка передбачає утворення складок на тканині. Складки можуть бути різними за розміром і напрямком, і вони додають об'єм і рух тканині. Плісировка може бути як ручною, так і механічною. Завдяки використанню спеціальних пристосувань для плісировки можна створити рівні та глибокі складки.

- **Драпірування:** Драпірування — це техніка, яка передбачає створення складок і хвиль на тканині, часто використовуючи її природні

властивості для ефекту "плавності". Залежно від матеріалу, драпірування може бути різним за інтенсивністю. Воно створює елегантні фактури, які використовуються в оздобленні одягу, текстильних виробів або навіть в інтер’єрному дизайні.

- **Накладні деталі:** Накладні декоративні елементи, такі як аплікації, вишивка, тасьма, шнури або каміння, можуть додавати об'єм тканині, змінюючи її поверхню. Цей метод дозволяє створювати багатошарові фактури з різними рівнями глибини. Техніки аплікації та вишивки не лише додають фактуру, але й можуть включати складні кольорові рішення та деталі.

- **Перфорація та прорізи:** Перфорація або прорізи в тканині — це процес, при якому на тканині створюються дірочки або прорізи, що дають можливість створити ефект легкої прозорості або використати контрастні матеріали для створення текстурних елементів. Ця техніка особливо ефективна для створення стильних і сучасних образів.

- **Клаптеве шиття (печворк):** Клаптеве шиття є методом, при якому різні шматки тканини зшиваються разом для створення композиції. Ця техніка дозволяє додавати не лише кольорові, але й фактурні ефекти за рахунок використання різних типів тканин. Різні фактури матеріалів (наприклад, шовк і вовна, бавовна і атлас) можуть створювати цікаві контрасти.

- **Техніки нанесення текстурних ефектів:**

    - **Тиснення:** Техніка, за якої на тканину за допомогою пресу чи спеціального інструменту наносяться рельєфні малюнки або орнаменти. Це може бути як механічне тиснення, так і використання гарячого тиснення за допомогою спеціальних штампів.
    - **Штучне старіння:** Для створення ефекту старовинної тканини використовується спеціальна обробка, яка дозволяє тканині виглядати зістареною, а її поверхня — з характерними зносами або потертостями.
- **Вишивка як метод створення фактури:** Вишивка — це не тільки декоративний елемент, але й спосіб створення фактури тканини. Існують різні техніки вишивки, що використовують товсті нитки або фурнітуру, які утворюють об'єм на тканині. Застосування різноманітних видів швів (наприклад, хрестик, гобеленовий шов) дозволяє створювати не лише декоративні, але й фактурні поверхні.

- **Поглиблене фарбування:** Метод фарбування тканини, при якому фарба проникає у волокна тканини не рівномірно, створюючи відтінки

та фактури, схожі на живопис або акварель. Такий метод додає не тільки колір, але й фактурність тканині, створюючи ефект неоднорідної поверхні.

2. Матеріали для створення фактурних поверхонь:

Для створення фактурних поверхонь використовуються різноманітні тканини та матеріали, що допомагають досягти бажаного ефекту. Вибір матеріалу залежить від того, яку фактуру хочуть отримати на кінцевому виробі. Наприклад:

- **Бавовна, льон, шовк:** ці матеріали добре піддаються технікам, що створюють текстуру, оскільки вони мають хорошу здатність утримувати форму складок та інших декоративних елементів.
- **Вовна та фетр:** ці матеріали ідеально підходять для створення накладних елементів і додають особливу фактуру завдяки своїй м'якості.
- **Штучні тканини:** часто використовуються для досягнення ефекту блиску та глянцевих текстур, особливо в сучасному дизайні одягу та інтер'єрі.

3. Використання фактурних поверхонь в оздобленні одягу:

Фактурні поверхні додають одягу оригінальності та виразності. Вони можуть бути використані як основний акцент у дизайні, так і як доповнення до простого крою. Наприклад:

- **Використання плісировки в сукнях або спідницях** створює елегантні силуети та додає рухливості тканині.
- **Драпірування тканини на плечах або шиї** додає інтересу до верхнього одягу, створюючи вигляд складок, які обвивають тіло.
- **Вишивка та аплікації** на куртках, пальтах або сумках дозволяють додавати різноманітні фактури, поєднуючи техніки ручної роботи з сучасним дизайном.

4. Технічні аспекти створення фактурних поверхонь:

При роботі з техніками створення фактурних поверхонь важливо звертати увагу на такі аспекти:

- **Точність і рівність виконання складок та швів.**
- **Правильне закріплення тканини на робочому місці** для забезпечення рівномірного розподілу декоративних елементів.
- **Тестування нових технік на малих ділянках тканини** перед тим, як застосовувати їх на основних виробах.
- **Урахування властивостей матеріалу**, що використовується для

оздоблення, щоб забезпечити тривалість і стійкість результату.

Техніки створення фактурних поверхонь на тканині є важливими інструментами для дизайнерів одягу та текстилю, що дозволяє створювати неповторні, оригінальні вироби з багатим візуальним ефектом.

Тема 18: Поєднання оздоблення на площині з об’ємним оздобленням

Поєднання плоских та об'ємних елементів в оздобленні одягу є однією з найбільш ефективних технік, що дозволяє створювати виразні, багатогранні та цікаві дизайни. Це поєднання дозволяє не лише створити ефект глибини і об'єму, а й розширює можливості творчості при розробці модних колекцій та декоративних елементів.

Плоске оздоблення

Плоске оздоблення включає в себе різні методи обробки тканини, які надають їй декоративний вигляд без зміни її об’єму. Це можуть бути:

- **Вишивка:** Техніки вишивки, як ручної, так і машинної, дозволяють створювати на тканині плоскі або напівоб’ємні малюнки, орнаменти та декоративні елементи.
- **Аплікація:** Використання різних видів тканин, що нашиваються на основну тканину, для створення візерунків. Аплікація може бути не тільки плоскою, але й мати легкий об’єм, залежно від способу її виконання.
- **Розпис:** Ручний або машинний розпис тканини, який дозволяє створювати плоскі малюнки, що надають виробу яскравості та індивідуальності.

Ці техніки застосовуються для створення декоративних елементів, які не змінюють суттєво структуру тканини, але додають колір, текстуру або візуальні акценти.

Об'ємне оздоблення

Об'ємне оздоблення передбачає використання таких елементів, які створюють фізичний об'єм на тканині, надаючи їй тривимірну форму.

Основні техніки об'ємного оздоблення:

- **Плісировка:** Створення складок на тканині, що не тільки додає об'єм, але й форму. Плісировка може бути різних видів, включаючи горизонтальні, вертикальні або кругові складки.
- **Драпірування:** Драпірування тканини, яке створює ефект вільного падіння тканини, формує об’ємні вигини та хвилі.
- **Вишивка з об’ємними нитками:** Використання товстих ниток, таких як шнури або спеціальні волокна, для вишивання елементів, що створюють виступаючі форми на поверхні тканини.
- **Аплікація з об'ємними елементами:** Використання на тканині аплікацій, які мають об'єм, таких як вирізані і вишиті квіти, пелюстки, фігури, що надають об'ємний вигляд виробу.

Поєднання плоского та об'ємного оздоблення

Одним з основних аспектів дизайну одягу є вміння гармонійно поєднувати плоскі та об'ємні елементи оздоблення. Такий підхід дозволяє створювати унікальні вироби, в яких є не лише декоративні візерунки, але й цікаві текстурні ефекти. Прикладом поєднання може бути:

- **Аплікація з елементами плісировки:** Плоска аплікація, виконана в певному орнаменті, доповнюється плісированими елементами, що створюють об’єм та контраст з основним малюнком.
- **Вишивка з об’ємними елементами:** Наприклад, вишивка на площині може поєднуватися з додаванням елементів, таких як квіти або пелюстки, вишиті з використанням об’ємних ниток або тканин, що створюють фізичну структуру на тканині.
- **Комбінація драпірування з плоским розписом:** Тканина, що драпірується, може бути розписана або вишита, додаючи як плоский малюнок, так і об'єм через ефект складок або вільно спадаючої тканини.
- **Використання аплікації з додаванням каменів або бісеру:** Плоска тканина, на якій виконана аплікація, може бути прикрашена каменями, бісером або іншими декоративними елементами, що додають об’єм та блиск.

Важливість поєднання технік

Поєднання плоских та об’ємних елементів дає можливість створювати багатогранні текстури, що привертають увагу до деталей виробу. Це дозволяє дизайнеру вигадати унікальний стиль, який може бути як класичним, так і авангардним. Наприклад:

- **Техніки для вечірніх суконь:** Для створення ефектних і розкішних вечірніх суконь часто використовують комбінацію аплікацій, вишивки

та об'ємних декоративних елементів.

- **Модні аксесуари:** Для сумок, капелюхів та інших аксесуарів можна використовувати комбінацію розпису та об'ємних вставок для створення ефектних виробів.

Поєднання плоских і об'ємних елементів дозволяє створювати унікальні та інноваційні дизайнерські рішення. Це забезпечує не тільки візуальну цікавість, а й дозволяє досягати бажаного ефекту за допомогою різноманітних матеріалів та технік. Різноманітність таких технік надає можливість використовувати їх як у класичному, так і в сучасному дизайні, від класичних елементів до сучасних і авангардних рішень.

Тема 19: Декорування одягу шкірою та еко-матеріалами: техніки та сучасні тренди

Сучасне декорування одягу шкірою та еко-матеріалами стало одним з основних напрямків в індустрії моди, оскільки ці матеріали надають виробам елегантний вигляд, стильність та унікальність. Використання натуральної шкіри та нових еко-матеріалів дозволяє дизайнерам створювати продукцію, що відповідає сучасним вимогам щодо естетики, екології та етики.

Шкіра в декоруванні одягу

Шкіра є одним з найстаріших і водночас найбільш популярних матеріалів у модній індустрії завдяки своїй універсальності, довговічності та елегантному вигляду. Шкіряне декорування може включати в себе різні техніки, що додають оригінальність і стильність виробам.

- **Шкіряні вставки та аплікації:** Шкіра може бути використана для створення декоративних елементів, таких як аплікації на текстильному одязі. Вставки з шкіри можуть бути різних форм — від дрібних елементів до великих фрагментів, що покривають частину виробу. Це часто використовується в дизайні курток, пальт, сумок та взуття.

- **Шкіряні заклепки та металеві елементи:** Для додання елементів з рок-стилем або індустріальним виглядом на одяг використовують

металеві та шкіряні заклепки, кнопки або ремінці. Ці елементи підкреслюють текстуру шкіри та додають вишуканості або навіть агресивності в дизайні.

- **Вишивка на шкірі:** Шкіра, як матеріал, надає можливість поєднувати традиційну вишивку з сучасними техніками. Для цього використовують як ручну вишивку, так і машинне виконання, що дає змогу створювати складні візерунки та орнаменти.

- **Фарбування шкіри:** Шкіра добре піддається фарбуванню, що дозволяє створювати кольорові контрасти на одязі. Використання фарбування дозволяє змінювати її текстуру, створюючи ефект потертості або надаючи їй стильний вигляд під «підстарену» шкіру.

Еко-матеріали в декоруванні одягу

Еко-матеріали є важливим трендом, оскільки сучасні споживачі дедалі більше звертають увагу на екологічність та сталість модних виробів. Технології еко-декорування дозволяють поєднувати красу та захист навколишнього середовища.

- **Еко-шкіра:** Виготовлена з синтетичних матеріалів, еко-шкіра стала популярною заміною натуральній шкірі. Вона має аналогічний вигляд і текстуру, але є більш екологічно чистою, оскільки не містить тваринних продуктів. Еко-шкіра використовується для виготовлення декоративних елементів, таких як ремені, аплікації, нашивки, що додають виробу елегантного вигляду, не завдаючи шкоди природі.

- **Корабельні тканини та джут:** Ці натуральні матеріали активно використовуються для декорування одягу, особливо в дизайні пляжних сумок, капелюхів та аксесуарів. Вони додають виробу текстуру та оригінальність, підкреслюючи екологічний характер бренду.

- **Тканини з перероблених матеріалів:** Сучасна мода активно використовує тканини з перероблених пластику, бавовни та інших матеріалів. Такі тканини можуть бути декоративно оформлені за допомогою технологій друку, вишивки або аплікації, що дозволяє створювати унікальні та стильні вироби, не завдаючи шкоди екології.

- **Тканини з органічної бавовни:** Вироблені без використання хімічних добрив та пестицидів, органічні тканини набувають популярності завдяки їхній натуральності та безпеці для здоров'я людини. Вони використовуються для виготовлення декоративних елементів, таких як мережива, рюші або орнаменти.

Сучасні техніки та тренди

Сучасний дизайн декорування одягу шкірою та еко-матеріалами включає використання новітніх технологій, що дозволяють поєднувати екологічні принципи з естетичною привабливістю.

- **3D-декор:** Завдяки новим технологіям 3D-друку та термопресування шкіра та еко-матеріали можуть набувати складних форм. Це дозволяє створювати на одязі фактурні та об'ємні декоративні елементи, що додають виробам сучасного вигляду.

- **Використання натуральних фарб:** Сучасні тренди також сприяють використанню натуральних барвників для фарбування шкіри та тканин, таких як барвники з рослин, що додають матеріалу унікальні відтінки та ефекти.

- **Біорозкладні матеріали:** Використання біорозкладних синтетичних матеріалів та шкіри на основі рослинних волокон дозволяє створювати одяг, який відповідає вимогам стійкої моди та екологічної відповідальності.

- **Технологія лазерного гравірування:** Лазерне гравірування використовується для створення складних візерунків на шкірі та еко-матеріалах, що дозволяє досягти високої точності при виконанні декоративних елементів на одязі.

Поєднання шкіри та еко-матеріалів

Поєднання шкіри та еко-матеріалів дає змогу дизайнерам створювати унікальні колекції, що поєднують натуральні та синтетичні елементи. Це може бути використання шкіряних вставок на одязі з еко-матеріалів або зворотне: прикрашання виробів зі шкіри еко-декором, що дозволяє досягти оригінальних дизайнерських рішень.

Декорування одягу шкірою та еко-матеріалами дозволяє створювати стильні та екологічні вироби, що поєднують традиційні та сучасні техніки. Використання цих матеріалів не тільки додає естетичної цінності одягу, але й відповідає сучасним вимогам щодо сталості та захисту навколишнього середовища.

Тема 20: Фелтинг (валяння) у створенні декоративних елементів одягу

Фелтинг або валяння — це одна з давніх технік, що використовуються для створення текстильних виробів, яка набуває все більшої популярності в сучасному дизайні одягу та аксесуарів. Техніка фелтингу включає процес обробки вовни або інших натуральних волокон за допомогою води, мила і тертя для створення тканини без використання ниток або тканинної основи. Вона дозволяє створювати оригінальні декоративні елементи, що додають одягу унікальність та об'ємність.

Основи та матеріали для фелтинг

Основним матеріалом для валяння є вовна, що отримується від різних тварин: овець, альпак, верблюдів тощо. Для техніки фелтинг використовуються різні види вовни, що мають відмінні властивості.

- **Вовна меріноса:** Вважається однією з найм'якіших і найприємніших для шкіри, ідеальна для виготовлення декоративних елементів на одязі, таких як кольорові аплікації, орнаменти чи текстуровані вставки.
- **Шерсть з інших порід овець:** Вона є більш грубою і щільною, що дозволяє створювати щільніші та більш об'ємні вироби.
- **Шерсть для фелтингу з різними властивостями:** У продажу є спеціальні варіанти шерсті для валяння, яка може бути не тільки натурального кольору, а й фарбована різними барвниками.

Техніка фелтингу

Фелтинг — це процес, що включає декілька етапів:

- **Розкладка вовни:** На першому етапі вовна розкладається на рівній поверхні. Вона може бути розташована у кілька шарів, змінюючи напрямок кожного шару, щоб створити надійну основу для валяння.
- **Мокрий фелтинг:** Це найпоширеніший метод, який використовує воду з милом для того, щоб активувати лусочки вовни і сприяти їхній зчіпці. Вода повинна бути теплою, а мило використовують для того, щоб зменшити тертя та прискорити процес. Після цього вовну трять руками або використовують спеціальні інструменти для полегшення процесу.
- **Сухий фелтинг:** У цьому випадку використовується спеціальна голка, яка пробиває волокна вовни і скріплює їх без використання води. Цей метод дозволяє створювати тонкі декоративні елементи, такі як вишивка, малюнки, аплікації, а також текстурні деталі для одягу.

Декоративні елементи, створені за допомогою фелтингу

Використання фелтингу в декоруванні одягу дозволяє створювати різноманітні декоративні елементи, які підвищують естетичний вигляд виробів.

- **Аплікації та орнаменти:** Фелтинг дозволяє створювати барвисті аплікації та орнаменти, які можуть бути пришиті до одягу або виконані як частина загальної композиції. Це можуть бути квіти, абстрактні візерунки або навіть тварини — все залежить від фантазії дизайнера.

- **Об'ємні текстури:** За допомогою фелтингу можна створювати об'ємні декоративні елементи, які надають виробу цікаву текстуру. Це можуть бути рельєфні вставки, фактурні кольорові візерунки або навіть об'ємні «пухнасті» деталі.

- **Вишивка та малюнки:** Використання сухого фелтингу для створення вишивки дозволяє досягти ефекту художнього малюнка, створюючи унікальні зображення без використання традиційних швейних ниток.

- **Квіти та інші елементи декору:** Використовуючи фелтинг, можна створювати декоративні квіти, пелюстки або навіть фрукти, які можуть стати основними декоративними елементами на сукнях, жакетах, сумках та інших виробах.

Використання фелтингу в оздобленні одягу

Фелтинг дозволяє створювати не лише декоративні елементи, а й використовувати цю техніку для додавання інноваційних і стильних акцентів на одяг. Одяг, оздоблений фелтингом, виглядає оригінально і має своєрідну текстуру, що привертає увагу. Це може бути як елементи, які поєднують функціональність та естетику, так і суто декоративні деталі, що надають виробу індивідуальності.

- **Валяння як декоративний акцент:** Фелтинг додає одягу об'ємних текстурних елементів, що можуть бути використані як основні акценти. Наприклад, сукні або топи з кольоровими фелтингами виглядають оригінально, додаючи елемент традиційного текстильного мистецтва.

- **Аксесуари:** Фелтинг активно використовується для створення сумок, капелюхів, шарфів, гірлянд і брошок, що дозволяє додати одягу стильні й функціональні акценти.

Сучасні тренди у використанні фелтингу

Сучасні тренди в декоруванні одягу фелтингом включають в себе створення модних колекцій, що поєднують традиційні техніки валяння з новітніми технологіями.

- **Використання натуральних матеріалів:** Фелтинг набуває популярності через використання натуральної вовни та екологічних матеріалів. Бренди, що займаються sustainable fashion, часто застосовують валяння для створення екологічно чистих виробів.

- **Інтеграція з іншими техніками:** Техніка фелтингу часто комбінується з іншими методами декорування, такими як аплікація, вишивка, розпис тканини та вишивка бісером. Це дозволяє створювати унікальні дизайнерські рішення для будь-якого типу одягу.

- **Експерименти з кольорами та формами:** У сучасному фелтингу використовуються не лише традиційні кольори, а й яскраві нестандартні відтінки, що створюють контрасти. Об’ємні текстури також отримують нове звучання завдяки різноманітним формулам та технікам.

Фелтинг у створенні декоративних елементів одягу — це унікальна та креативна техніка, яка дозволяє дизайнерам створювати неповторні текстури та елементи для будь-якого типу одягу. Вона надає можливість експериментувати з формами, кольорами та матеріалами, створюючи стильні, оригінальні й екологічні вироби. Техніка фелтингу стає все більш популярною завдяки своїй універсальності та можливості комбінувати з іншими методами декорування.

Тема 21: Аплікація на тканині: історія, види, сучасне застосування

Аплікація — це одна з найстаріших технік декоративного оформлення тканини, яка полягає в пришиванні або приклеюванні одного матеріалу до іншого для створення візуальних ефектів або малюнків. Цей метод використовується в багатьох галузях мистецтва, зокрема в модному дизайні, текстильному мистецтві, народному та інтер'єрному оформленні. Аплікація має багатовікову історію і досі залишається популярною технікою, що дозволяє створювати оригінальні та стильні елементи одягу.

Історія аплікації

Історія аплікації налічує кілька тисячоліть. Перші згадки про техніку аплікації з’являються в давньому Єгипті, де тканини декорувалися шматочками різнокольорових матеріалів. В античні часи техніка аплікації

використовувалась для прикраси одягу, в тому числі військового, а також тканин для обрядів і церемоній.

У середньовіччі аплікація набуває широкого поширення в Європі, коли вона стала частиною одягу та церковних предметів. В той час використовувалися різноманітні техніки, від вишивки та пришивання тканин до застосування золотих ниток та металевих елементів. У країнах Сходу аплікація набувала популярності в тканинах для прикрашання традиційного одягу та костюмів.

З середини 20 століття, із розвитком промислового виробництва тканин, аплікація стала доступною для масового виробництва, і її стали використовувати для оформлення не тільки традиційного, але й сучасного одягу.

Види аплікації

Існує безліч видів аплікації, які відрізняються за технікою виконання, типами використовуваних матеріалів та ефектами, які вони створюють. Ось кілька основних видів:

- **Шиттєва аплікація:** Тканини або інші матеріали пришиваються до основної тканини вручну або на швейній машині. Шви можуть бути різними за формою, товщиною, кольором, що додає композиції оригінальності.

- **Аплікація на основі клею:** Матеріали можуть бути приклеєні до тканини за допомогою спеціальних клеїв, що використовуються в текстильній промисловості. Цей метод зазвичай є швидким і зручним для масового виробництва.

- **Термічна аплікація (термопрес):** Цей метод передбачає використання термоклеєвих плівок або фольги, що приклеюються до тканини під високою температурою. Це дозволяє створювати різноманітні декоративні ефекти швидко та ефективно.

- **Наклеювання на основі гліттера та паєток:** Такі декоративні елементи приклеюються до тканини, надаючи одягу ефектних блискучих деталей.

- **Тканинна аплікація з вишивкою:** Поєднання аплікації та вишивки дозволяє створювати складні багатошарові візерунки, які часто використовуються для створення художніх та національних елементів декору.

Сучасне застосування аплікації

Аплікація на тканині має широке застосування в сучасному дизайні одягу, інтер'єрі та декоративних елементах. Вона залишається актуальною як у масовому виробництві, так і в ручній роботі.

- **У модному дизайні:** Аплікація використовується для створення неповторних деталей на сукнях, сорочках, жакетах, джинсах та аксесуарах. Сучасні дизайнери активно експериментують з аплікацією, комбінуючи її з іншими техніками декорування (вишивка, розпис, бісероплетіння).

- **Вишивка і тканинні аплікації на одязі:** Популярними є застосування аплікацій для створення картинних елементів на футболках, сукнях, пальтах та сумках. Це дозволяє зробити одяг яскравішим, оригінальнішим і привернути увагу до конкретних дизайнерських ідей.

- **Використання в аксесуарах:** Аплікація активно застосовується для створення брошок, сумок, капелюхів, шарфів та інших аксесуарів. Можна побачити елементи аплікації на шкіряних виробах, додаючи їм індивідуальності.

- **Інтер'єр:** Аплікація також використовується в оформленні інтер’єрів, таких як декоративні подушки, штори, покривала, ковдри та інші елементи. У цьому випадку аплікація часто комбінується з іншими техніками, такими як вишивка чи квіткові орнаменти.

- **Національні костюми та одяг:** Особливо важливою технікою аплікація є в традиційних та національних костюмах, де вона дозволяє відтворювати культурні мотиви та надавати одягу естетичної значущості.

Переваги та недоліки аплікації

Аплікація є чудовим методом декорування одягу і інтер'єрних виробів, але, як і в будь-якій техніці, вона має свої переваги та обмеження.

Переваги:

- **Творчість і варіативність:** Аплікація дозволяє створювати унікальні вироби з будь-якими деталями і ефектами.
- **Легкість у виконанні:** У порівнянні з іншими техніками декорування, аплікація може бути виконана швидко і зручніше.
- **Широка доступність матеріалів:** Для аплікації можна використовувати різноманітні тканини, від шовку до деніму, а також різноманітні декоративні елементи.

Недоліки:

- **Можливість пошкодження тканини:** Невірно вибраний клей або неправильно виконана аплікація можуть пошкодити тканину або зробити її жорсткою.
- **Часовитрати для складних елементів:** Деякі види аплікацій, особливо з вишивкою, можуть займати значну кількість часу для виготовлення, що робить їх менш економічно вигідними для масового виробництва.

Аплікація на тканині є однією з найбільш універсальних і творчих технік декорування, яка дозволяє значно урізноманітнити вигляд одягу, аксесуарів та інтер'єрних предметів. Вона використовувалася та продовжує використовуватися в різних культурах і стилях, вдосконалюючи елементи одягу та декоративні вироби. Вона дає можливість поєднувати різні матеріали, кольори та фактури для створення неповторних композицій, що робить аплікацію актуальною і сьогодні.

Тема 22: Клаптикове шиття (печворк) як елемент декору костюму

Клаптикове шиття, або печворк, — це техніка складання та зшивання різних тканинних клаптів (маленьких шматочків тканини) для створення цілісного декоративного елемента. Відоме ще з давніх часів, печворк продовжує залишатися популярним методом декорування не тільки в домашньому текстильному мистецтві, але й у модному дизайні.

Історія та походження клаптикового шиття

Клаптикове шиття має давню історію, і хоча його витоки відносять до різних культур, однією з перших країн, де застосовувалася ця техніка, були Єгипет та Китай, де тканини з'єднувалися для створення покривал або одягу. Однак найбільшу популярність печворк здобув у Європі та Північній Америці в XVII-XVIII століттях. В той час ця техніка використовувалася не лише для декоративних цілей, а й для економії тканин. Враховуючи обмеженість матеріалів, люди застосовували клаптикове шиття для пошиття ковдр, постільної білизни та навіть одягу, створюючи вироби з маленьких шматочків тканини, які залишалися після

виготовлення інших предметів.

Сучасне клаптикове шиття більше фокусується на естетичних та творчих аспектах і активно використовується в дизайні одягу, аксесуарів та навіть у створенні сучасних вишуканих костюмів.

Види клаптикового шиття

Існує кілька основних технік клаптикового шиття, які можуть застосовуватися в дизайні костюмів:

- **Техніка “по-діагоналі” (patchwork on point):** Тканини розрізаються на квадрати чи ромби, які зшиваються в діагональному напрямку. Такий стиль надає виробу структуру і динамічний вигляд.

- **Класичний квадрат:** Це найбільш поширений вид печворку, коли клаптики мають форму квадратів і з'єднуються між собою у вигляді панелей або смуг. Цей метод дозволяє створювати строгі геометричні візерунки.

- **Рапорти:** У цьому випадку тканини вибираються так, щоб створити певний малюнок або орнамент, що повторюється на всьому виробі. Рапорти можуть бути як контрастними, так і плавно поєднуваними.

- **Клаптики з вишивкою чи аплікацією:** Для додаткового декору клаптики можуть бути прикрашені вишивкою, аплікацією, бісером або іншими декоративними елементами. Такий варіант особливо популярний у створенні оригінальних костюмів для спеціальних випадків.

Матеріали для клаптикового шиття

Для виконання клаптикового шиття використовуються різноманітні тканини. Вибір тканин залежить від бажаного ефекту, стилю костюма та функціональності:

- **Бавовна:** Це найпоширеніший матеріал для печворку завдяки своїй м'якості, міцності та легкості у догляді. Бавовняні тканини часто використовуються в костюмах повсякденного носіння або для літнього одягу.

- **Шовк:** Вишукані тканини, такі як шовк або атлас, можуть бути використані для створення розкішних і елегантних декоративних елементів на вечірніх сукнях або костюмах. Шовк додає вигляду розкіш і глибину.

- **Денім:** Тканина денім, відома своєю міцністю, часто використовується

для створення вуличного стилю або для створення міцних декоративних елементів на джинсах чи куртках.

- **Льон:** Тканина льон є природною і екологічною, її можна використовувати для створення стильного та легкого декоративного елемента, особливо в літніх моделях.

Використання клаптикового шиття в декоруванні костюмів

Клаптикове шиття активно застосовується в створенні різноманітних декоративних елементів на одязі, додаючи йому неповторний вигляд. Ось кілька основних способів використання цієї техніки:

- **Декорування верхнього одягу:** Куртки, пальта та кардигани з клаптями можуть виглядати дуже стильно та оригінально. Цей стиль часто використовується в таких жанрах, як кантрі, вінтаж чи навіть у сучасних кежуал-образах.

- **Модні аксесуари:** Клаптикове шиття використовується для декорування сумок, гаманців, капелюхів та інших аксесуарів. Це дозволяє створити неповторні моделі, які поєднують різні текстури та кольори.

- **Костюми для спеціальних подій:** Часто клаптикове шиття застосовується в створенні унікальних костюмів для театральних постановок, костюмованих свят, а також для дизайнерських колекцій. Наприклад, шиття з клаптів може бути використано для створення етнічних або народних костюмів.

- **Пошиття платтів та суконь:** Ця техніка може бути використана для створення оригінальних суконь, де кожен клаптик тканини додає візуальний ефект та створює нову форму. Це дозволяє створити цікаві колірні комбінації та текстури.

- **Вишивка та декоративні вставки:** Для створення більш вишуканих моделей печворк поєднується з вишивкою, аплікацією, бісером, що додає неповторний вигляд і елегантність.

Сучасні тенденції та переваги клаптикового шиття

Клаптикове шиття продовжує залишатися актуальним у світі моди завдяки своїй універсальності та можливості створювати абсолютно унікальні декоративні елементи. Сучасні тенденції в модному дизайні включають використання цієї техніки в розробці одягу, який поєднує у собі не лише естетичний, але й екологічний аспект — часто використовуються перероблені тканини або матеріали, що залишилися після пошиття іншого одягу.

Клаптикове шиття дозволяє дизайнерам проявити креативність, працюючи з різними текстурами та кольорами, і дає можливість створювати ексклюзивні речі, що виділяються серед масових виробів.

Клаптикове шиття, або печворк, є важливим елементом у сучасному декоруванні костюмів. Ця техніка дозволяє дизайнерам використовувати різноманітні матеріали та створювати унікальні деталі, які роблять одяг більш оригінальним і креативним. Аплікація з клаптів тканини є чудовим способом для вираження індивідуальності, стилю та естетичного смаку.

Тема 23: Оздоблення костюму мереживом, сіткою та декоративними вставками

Оздоблення костюму різноманітними матеріалами, такими як мереживо, сітка та декоративні вставки, є важливою частиною сучасного модного дизайну. Ці елементи не тільки покращують естетичний вигляд виробу, але й дозволяють створювати неповторні стилі, що підкреслюють індивідуальність моделі.

Мереживо як декоративний елемент

Мереживо — це тонкий тканинний матеріал з вишивкою або витканими малюнками, який використовує різноманітні переплетення ниток. Воно додає легкість і витонченість костюму, робить його елегантним і романтичним.

- **Історія мережива**: Мереживо використовувалося з давніх часів і набуло популярності в середньовіччі, коли його застосовували для прикраси одягу аристократії та королівських дворець. Протягом століть мереживо стало важливим елементом жіночого гардеробу.

- **Матеріали та види мережива**: Сучасне мереживо виготовляється з різних матеріалів: бавовни, шовку, нейлону, а також з використанням поліестеру. Мереживо може бути різного виду: від традиційних ажурних до сучасних стразових або декоративних вставок.

- **Застосування в костюмах**: Мереживо застосовується в декоруванні суконь, блузок, нижньої білизни, весільних та вечірніх костюмів. Воно може бути використане як елемент на комірцях, рукавах, спідницях чи як повністю мереживний елемент, що прикрашає весь виріб.

Сітка в оздобленні костюму

Сітка — це матеріал з переплетених ниток, що утворюють візерунок з великими або дрібними отворами. Сітка може бути різного типу, від жорсткої до м’якої, і використовується для створення легкості, повітряності в костюмах.

- **Типи сітки**: Існують різні типи сітки — звичайна сітка з великою в'язкою, декоративна сітка з маленькими отворами, а також еластична сітка, яка тягнеться та пристосовується до форми тіла.

- **Застосування в моді**: Сітка використовується для створення ефекту легкості, а також для додання сексуальності та загадковості. Вона часто застосовується в вечірніх сукнях, костюмах для виступів, спортивному одязі, а також в деяких вуличних стилях. Використовується як вставка або основний матеріал для різних частин костюма: рукавів, комірців, спідниць чи топів.

- **Особливості дизайну**: Сітка дозволяє комбінувати різні матеріали, створюючи цікаві візуальні ефекти. Вона може бути доповнена іншими тканинами для створення контрасту, що підкреслює стиль і розкіш костюму.

Декоративні вставки як елемент оздоблення

Декоративні вставки — це елементи, які додаються до основної частини одягу для підкреслення його стилю. Вони можуть бути виконані з різних матеріалів, таких як шкіра, гіпюр, паєтки, бісер або інші текстильні вироби. Ці вставки можуть бути розташовані на різних частинах костюму, таких як комірці, пояси, манжети, лінії декольте або кишені.

- **Матеріали для вставок**: Вставки можуть бути виготовлені з тканин, які контрастують або доповнюють основний матеріал виробу. Вишивка, декоративні стрічки, паєтки, блискітки, шнурки — це лише деякі з матеріалів, що використовуються для вставок.

- **Типи вставок**: Вставки можуть бути виконані у вигляді аплікацій, витинанок, вишивки, пластикових чи металевих елементів, що надають костюму особливу стильову інтерпретацію.

- **Роль вставок в дизайні**: Декоративні вставки допомагають розділити або акцентувати певні частини костюма, змінюючи його форму, додаючи виразності. Вони можуть стати як центральним елементом, так і тонким доповненням, що підкреслює загальний стиль.

Сучасні тенденції в оздобленні костюму

Сьогодні використання мережива, сітки та декоративних вставок стало частиною модних колекцій як в класичному, так і в вуличному стилях. Сучасні дизайнери активно використовують ці елементи для створення інноваційних та стильних образів.

- **Експерименти з матеріалами**: Застосування мережива в поєднанні з гламурними матеріалами, такими як шовк або атлас, створює шикарні образи для вечірнього одягу.

- **Інтеграція сітки та декоративних вставок**: У сучасних колекціях можна побачити використання сітки з іншими матеріалами, такими як шкіра чи денім, що дозволяє створювати нові варіації та акценти в одязі.

Оздоблення костюму мереживом, сіткою та декоративними вставками не тільки робить одяг візуально привабливим, але й дозволяє кожному виробу набути індивідуальності та оригінальності. Ці елементи є універсальними і використовуються у різних стилях та типах одягу, від вечірніх суконь до вуличних образів, дозволяючи дизайнерам експериментувати та створювати унікальні моделі, що поєднують в собі класичні і сучасні тенденції.

Тема 25: Декорування костюму паєтками, бісером, перлами

Декорування костюму за допомогою паєток, бісеру та перлів — це одні з найбільш ефективних і розкішних способів додати блиск, елегантність і витонченість будь-якому виробу. Ці елементи не тільки надають одягу вишуканого вигляду, але й дозволяють створювати унікальні візуальні ефекти, які підкреслюють індивідуальність та оригінальність дизайну.

Паєтки як елемент декорування

Паєтки — це маленькі металеві або пластикові круглі або овальні пластини, які пришиваються до тканини для створення ефекту блиску. Вони можуть мати різні кольори, форми та текстури.

- **Типи паєток**: Паєтки можуть бути гладкими або з різними візерунками, мати прозоре або кольорове покриття. Вони можуть бути

матовими або блискучими, з металевим або перламутровим ефектом.

- **Застосування в костюмі**: Паєтки часто використовуються для декорування вечірніх суконь, костюмів для виступів, театральних костюмів та святкового одягу. Вони можуть бути пришиті по всій поверхні виробу або на конкретних ділянках, таких як комірець, манжети, лінія декольте.

- **Техніка пришивання**: Паєтки зазвичай пришиваються вручну або за допомогою спеціальної машини, з використанням ниток, що не помітні на тканині, для збереження ефекту блиску. Паєтки можуть бути пришиті в один ряд, чи у вигляді візерунка.

Бісер в декоруванні

Бісер — це маленькі стекляні або пластикові намистини різної форми та розміру, які використовуються для вишивки, прикраси костюмів і аксесуарів. Вони можуть бути прозорими або кольоровими, матовими або блискучими.

- **Історія бісеру**: Використання бісеру має давні корені. В різні епохи його застосовували для декору не тільки одягу, а й предметів побуту, сумок та взуття. У сучасному дизайні бісер використовується як важливий елемент декору, що додає виробу розкішності.

- **Типи бісеру**: Існують різні види бісеру, від маленького, який підходить для детальної вишивки, до більших, які використовуються для створення об'ємних елементів або більш виразних деталей.

- **Застосування в костюмах**: Бісер часто використовується для створення вишивок, акцентів на окремих частинах костюму, таких як рукави, комірець, лінія декольте. Особливо популярно його використання в вечірньому одязі та весільних сукнях.

- **Техніка пришивання**: Бісер може бути пришитий вручну за допомогою голки та нитки або за допомогою машинного шиття. Вишивка бісером може бути як лінійною, так і об'ємною, створюючи ефект текстурності на тканині.

Перли як елемент декору

Перли — це елегантні, природні або штучні намистини з округлою формою, які додають розкіш і класичний вигляд костюму. Перли можуть бути різного розміру і кольору, від білих до чорних, а також золотих та пастельних відтінків.

- **Типи перлів**: Перли бувають натуральними, що утворюються в

молюсках, та штучними, виготовленими з пластика чи скла. Штучні перли можуть імітувати натуральний вигляд і використовуються для створення елегантних вишивок або прикрас.

- **Застосування в костюмах**: Перли використовуються для декорування вечірніх суконь, весільних та коктейльних суконь, а також у декоруванні аксесуарів. Вони додають образу витонченості та елегантності, часто використовуються для створення прикрас або вишивок.

- **Техніка використання**: Перли можуть бути пришиті за допомогою голки та нитки, прикріплені до тканини за допомогою клею або спеціальних металевих основок. Вони використовуються для створення контурів, ліній або декоративних елементів на костюмі.

Сучасні тенденції в декоруванні костюму

У сучасному дизайні моди паєтки, бісер і перли використовуються не лише для створення елегантного вечірнього вигляду, а й для більш повсякденного, але водночас стильного одягу.

- **Інновації в дизайні**: Сучасні технології дозволяють використовувати нові види матеріалів для створення декоративних елементів, таких як пайетки з вбудованим підсвічуванням, бісер із дзеркальним ефектом або перли з нестандартними формами.

- **Поєднання матеріалів**: У сучасних колекціях моди часто комбінуються паєтки, бісер і перли з іншими матеріалами, такими як шкіра, денім або атлас, для створення нестандартних, але гармонійних образів.

Декорування костюмів паєтками, бісером та перлами є важливим елементом не тільки для вечірніх образів, а й для створення унікальних, елегантних і вишуканих стилів у повсякденному житті. Використання цих декоративних елементів допомагає підкреслити індивідуальність дизайну, додає розкоші та оригінальності кожному виробу. Сучасні тренди в моді дозволяють поєднувати традиційні техніки з новими ідеями, що дозволяє створювати стильні та неповторні костюми.

Тема 26: Створення текстурних ефектів за допомогою ручних складок, драпірування та перфорування тканин

Створення текстурних ефектів є важливим етапом в дизайні одягу, що дозволяє не тільки додати естетичний вигляд, а й підкреслити індивідуальність і стиль виробу. Ручні складки, драпірування та перфорування тканини є традиційними методами, що використовуються для створення об'ємних і візуально цікавих поверхонь на тканинах.

1. Ручні складки

Ручні складки — це метод створення об'ємних ефектів на тканині шляхом її згортання або збирання за допомогою ниток. Складки можуть бути як невеликими, так і глибокими, вони додають виробу додаткової текстури та руху.

- **Типи складок**:
    - **Плісе**: Це одна з найпоширеніших технік складок, що створює рівномірно розташовані плісовані лінії. Такі складки можуть бути використані на сукнях, спідницях і блузах для додання об'єму і руху.
    - **Складки "зигзаг"**: Цей тип складок створюється шляхом згортання тканини у вигляді зигзага. Вони можуть бути великими або маленькими, створюючи цікаві геометричні ефекти.
    - **Складки "горизонтальні" і "вертикальні"**: Розташування складок визначає, чи додається більше об'єму в верхній частині одягу, чи в нижній. Вертикальні складки подовжують силует, а горизонтальні додають об'єм.
- **Техніка виконання**: Для створення складок використовуються нитки, що забезпечують їхнє кріплення до тканини. Це може бути зроблено вручну, або за допомогою швейної машини. Важливим є правильне натягування тканини під час виконання, щоб складки виглядали рівними і акуратними.

Драпірування

Драпірування — це техніка, що полягає в укладанні тканини в певному порядку так, щоб вона утворювала плавні або геометричні складки та згини. Цей метод додає тканині руху і виразності.

- **Техніка драпірування**:
    - **Драпірування на плечах та декольте**: Дуже популярне у вечірніх і весільних сукнях, де тканина м'яко спадає, утворюючи елегантні складки на плечах або в області декольте.

- **Драпірування в зоні талії та спідниці**: Це дає можливість створити об'єм і надати легкості виробу, а також приховати певні дефекти фігури.

- **Особливості драпірування**:
  - Для досягнення бажаного ефекту важливо правильно вибрати тканину. Легкі, струмуючі матеріали, як шифон або атлас, створюють більш плавні складки, а важчі тканини, як шовк або велюр, створюють більш об'ємні та виразні драпірування.
  - Виконання драпірування може бути як вручну (за допомогою складок та збирань), так і за допомогою спеціальної швейної техніки.

Перфорування тканини

Перфорування — це техніка, що передбачає створення отворів у тканині за допомогою шила або спеціального інструменту. Це надає матеріалу легкості, дозволяє створювати декоративні елементи та акценти.

- **Типи перфорування**:
  - **Маленькі отвори**: Можуть бути рівномірно розподілені по всій поверхні тканини або організовані у вигляді візерунків. Це часто використовується для створення елегантних декоративних елементів на одязі.
  - **Перфорування по краях**: Це створення отворів тільки на окремих частинах виробу, таких як край рукавів, коміра або низ сукні, що надає йому цікаву форму та акцент.
- **Техніка виконання перфорування**:
  - Для перфорування тканини використовується спеціальний інструмент — шило або перфоратор. Вибір інструменту залежить від товщини тканини та типу отворів, які потрібно створити. Зазвичай перфорування застосовують на легких тканинах, таких як бавовна, шифон, органза.

Поєднання технік для створення текстур

Комбінування складок, драпірування і перфорування дозволяє створювати більш складні і багатогранні текстурні ефекти на тканині. Наприклад, тканина може бути перфорована на одному ділянці, в той час як інші частини прикрашені складками або драпіруваннями, що створює глибину та багатошаровість.

- **Технічні поєднання**: Драпірування може бути використане на ділянках одягу, де тканина має природно спадати, в той час як складки можуть використовуватися для створення структури та форми. Перфорування

можна поєднати з такими методами для додаткового виділення деяких частин виробу.

Використання в дизайні

Текстурні ефекти, створені за допомогою складок, драпірування та перфорування, використовуються для досягнення таких ефектів:

- **Підкреслення жіночних форм**: Складки і драпірування допомагають візуально змінити силует, підкреслюючи талію або додаючи об’єм в певних частинах одягу.
- **Декорування вечірніх і святкових костюмів**: Техніки дозволяють створювати розкішний та елегантний вигляд, особливо на сукнях, костюмах і блузах.
- **Модерні інтерпретації**: Вони часто застосовуються в інноваційних колекціях, де поєднуються як класичні, так і авангардні підходи до моди.

Ручні складки, драпірування та перфорування — це основні методи створення текстурних ефектів, що додають одягу індивідуальності, витонченості та оригінальності. Кожна техніка має свої особливості і може використовуватись для досягнення різних дизайнерських рішень, підкреслюючи красу тканини та форму виробу.

Тема 27: Фурнітура як декоративний елемент костюму: люверси, кнопки, ґудзики, блискавки

Фурнітура є важливою частиною одягу, яка не тільки виконує функціональні завдання, але й додає декоративної виразності. Люверси, кнопки, ґудзики та блискавки використовуються не лише для застібання або фіксації деталей, а й як стильні акценти, що можуть підкреслити оригінальність костюма та створити візуальний акцент. Вони можуть варіюватися за матеріалом, формою, розміром та кольором, вносячи в образ елементи естетики та функціональності.

Люверси

Люверси — це металеві або пластикові кільця, які використовуються для зміцнення отворів у тканині. Зазвичай вони застосовуються для

підсилення місць, де через тканину проходять шнурки або нитки. Люверси часто використовуються в дизайні одягу, що потребує більш міцних і функціональних елементів, таких як спортивний чи військовий стиль.

- **Функціональність**: Люверси забезпечують більш довговічне використання тканини у місцях з частими навантаженнями, а також створюють цікаву декоративну деталь.
- **Декоративні властивості**: Люверси можуть бути різних розмірів, кольорів і форм (круглі, квадратні, з малюнками), що дозволяє їм використовуватися не тільки за своїм прямим призначенням, а й як стильний елемент костюма.

Кнопки

Кнопки — це класичний елемент застібки, який може бути як функціональним, так і декоративним. Вони застосовуються на різноманітних виробах, від сорочок і блуз до пальт і пальтоподібних виробів.

- **Функція**: Кнопки використовуються для застібання одягу, забезпечуючи зручність носіння та коригуючи форму виробу.
- **Декоративність**: Крім основної функції, кнопки можуть бути виконані з різноманітних матеріалів: металу, дерева, пластика, перлів або тканини, маючи різну фактуру та стиль. Вони можуть бути однотонними або мати малюнки, що додає інтересу до одягу.

Ґудзики

Ґудзики є одними з найпоширеніших елементів фурнітури і займають важливу роль у створенні стильних і елегантних образів. Ґудзики можуть бути як функціональними, так і чисто декоративними.

- **Функція**: Ґудзики служать для застібання одягу, а також можуть мати функцію коригування силуету, коли вони використовуються для надання форм або підкреслення певних ліній.
- **Декоративні властивості**: Ґудзики можуть бути виготовлені з різноманітних матеріалів, таких як метал, пластик, дерево, тканина, каміння або навіть перли. Вони можуть мати різну форму (круглі, квадратні, овальні) та прикрашатися вишивкою, каменями чи емаллю, створюючи акцент на окремих частинах виробу, таких як комір, манжети чи лінії застібок.

Блискавки

Блискавки є не тільки функціональними елементами, але й важливими декоративними деталями, які можуть бути використані для підкреслення

стилю одягу. Блискавки можуть бути видимими або прихованими, залежно від їхнього призначення та місця розташування на виробі.

- **Функція**: Блискавка забезпечує зручне і швидке застібання одягу, що особливо важливо на верхньому одязі, спортивному одязі та модних аксесуарах.
- **Декоративні властивості**: Використання блискавки як декоративного елемента може стати важливим акцентом в дизайні одягу. Блискавки можуть бути різних кольорів, розмірів, з різними металевими чи пластиковими замками. Вони можуть бути розташовані горизонтально, вертикально або по діагоналі, що дозволяє створити унікальний вигляд виробу.

Використання фурнітури в дизайні одягу

Фурнітура може бути основним елементом декору або лише дрібним акцентом, але в будь-якому випадку вона має значний вплив на вигляд і стиль одягу.

- **Вплив на стиль**: Люверси, кнопки, ґудзики та блискавки дозволяють створювати різні стилі одягу. Наприклад, металеві люверси і блискавки часто використовуються в рок-стилі, в той час як перлинні ґудзики можуть додати елегантності класичному або вінтажному образу.
- **Інновації в дизайні**: В сучасному дизайні моди часто використовуються нестандартні розміри і форми фурнітури, яка може бути виготовлена за спеціальними замовленнями або за індивідуальними ескізами. Це дозволяє додавати оригінальності і експериментувати з композицією та матеріалами.

Фурнітура, така як люверси, кнопки, ґудзики та блискавки, є важливою частиною декорування костюмів. Вона не лише виконує практичні функції, а й надає виробу особливого характеру, підкреслюючи стиль і елегантність одягу. Вибір фурнітури залежить від задуму дизайнера, і її правильне використання може значно змінити вигляд і концепцію виробу, додаючи йому унікальність і завершеність.

Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

Додатки
З ДИСЦИПЛІНИ
«Декорування та оздоблення костюму»

для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «ДИЗАЙН ОДЯГУ»

Київ - 2024